

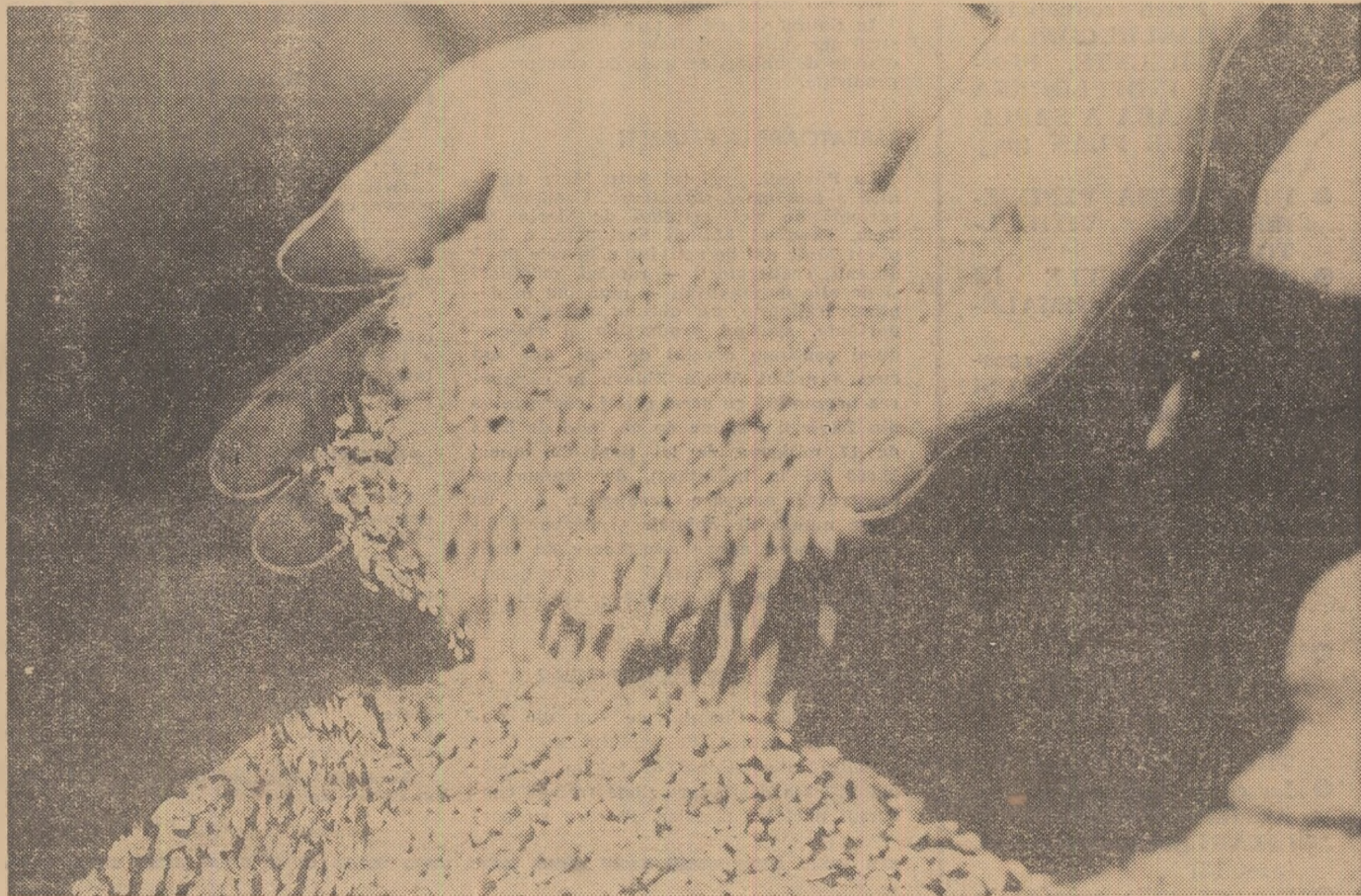
AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 19 (344) • Joi 4 septembrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

LUCRĂRILE CONSFĂTUIRII CONSACRATE SPORIRII PRODUCȚIEI DE GRÎU

După cum s-a anunțat, săptămîna trecută a avut loc la Institutul central de cercetări agricole o consfătuire organizată de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. La consfătuire au luat parte ingineri agronomi din unitățile agricole de stat și cooperatiste, președinți de cooperative agricole, directorii direcțiilor agricole județene și ai trusturilor zonale I.A.S., președinți ai uniunilor județene ale cooperativelor agricole, cercetători din institute și stațiuni experimentale, cadre didactice din învățămîntul agricol superior, reprezentanți ai unor departamente economice.

Publicăm în acest număr principalele probleme și concluzii reieșite din referatele prezentate, ca și din discuțiile purtate în cadrul consfătuirii.

Preludiul viitoarei recolte.

PRIN TEHNOLOGII SUPERIOARE — RECOLTE MARI DE GRÎU

Analiza rezultatelor obținute la cultura grului în 1969 și măsurile ce se impun pentru sporirea producției în anul viitor

Lucrările Consfătuirii consacrate sporirii producției de grâu au avut loc la scurt timp după încheierea celui de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român, care a trasat vastul program de dezvoltare a economiei naționale pentru perioada 1971—1975 și liniile directoare de dezvoltare ale perioadei 1976—1980.

Pentru cultura cerealelor Directivele prevăd, în cincinalul următor, o producție totală de 17,5—18,5 milioane de tone, cantitate ce va trebui să se realizeze exclusiv pe seama creșterii producției medii la hectar.

Ținînd seama de necesitatea creșterii producției totale în următorii ani, rezultă că în fața tuturor lucrătorilor din agricultură stau sarcini deosebit de importante. Este necesar, de aceea, să pornim de la situația prevăzută și să vedem cu toată claritatea ce avem de făcut în continuare.

Deși mai mică decît 1968, recolta de grâu din acest an satisface nevoile economiei naționale. În ce privește nivelul producției medii, stațiunile experimentale s-au situat și de data aceasta în frunte, urmate îndeaproape de întreprinderile agricole de stat și, apoi, de cooperativele agricole de producție.

În I.A.S., pe majoritatea suprafețelor — 261 300 ha, respectiv 57 la sută din suprafață — s-a realizat o producție

medie cuprinsă între 2 000 și 3 000 kg/ha. Pe 54 000 ha recolta a fost cuprinsă între 3 000 și 4 000 kg/ha, iar pe unele suprafețe producția a fost și mai mare. De asemenea, 61 de cooperative agricole au realizat în medie peste 3 000 kg grâu la ha, iar alte 220 de unități, între 2 500—3 000 kg/ha.

Nivelul recoltei medii de grâu din acest an nu este însă pe măsura dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii și a posibilităților unităților de producție. An de an a crescut gradul de mecanizare; dispunem de un număr de tractoare și ma-

Sămînta — factor determinant al producției

Cunoscînd importanța seminței de soi pentru obținerea unor producții mari, stabile și de calitate superioară, unitățile agricole socialiste au folosit în mai mare măsură în acest an soiurile intensive de grâu. Ele au fost introduse în producție pe baza verificării largi, în condițiile noastre, a celui mai valoros sortiment de soiuri de grâu de toamnă cunoscut la timpul respectiv pe plan mondial.

Căutînd să satisfacă cerințele unită-

șini agricole din sistemă, care, folosite cu chibzuință, permit ca în condiții normale să se execute în termene optime toate lucrările din tehnologia culturii grului. De asemenea, am primit cantități de îngrășăminte chimice cu care s-a putut asigura o doză moderată de fertilizare la cooperativele agricole și doze apropiate de cele considerate optime la întreprinderile agricole de stat. Ponderele soiurilor intensive de grâu reprezintă peste 95 la sută la întreprinderile de stat și peste 80 la sută la cooperativele agricole. Totodată, a crescut suprafața ocupată de grâu în sistemele irigate.

Condițiile agrometeorologice justifică numai într-o mică măsură nivelul redus al producției medii de grâu. În astfel de împrejurări, cînd în majoritatea zonelor din țară, factorii agrometeorologici au fost mai puțin favorabili, se impunea adaptarea tehnologiei culturii grului la condițiile naturale existente.

Și în anul 1969, în condițiile climatice existente, am realizat o recoltă de grâu în condiții normale. În anul 1968, în condițiile climatice existente, am realizat o recoltă de grâu în condiții normale. În anul 1969, în condițiile climatice existente, am realizat o recoltă de grâu în condiții normale.

(Continuare în pag. a 3-ă)

O SARCINĂ DE
MARE ACTUALITATE

Asigurarea furajelor suculente

Ing. Nicolae BARBU

vicepreședinte
al Consiliului Superior
al Agriculturii

Prof. dr. docent
Gheorghe BAIA

decanul
Facultății de zootehnie
București

Regimul climatic din acest an a asigurat, mai mult ca oricînd, condiții deosebit de favorabile dezvoltării masei vegetative a plantelor — premiză certă pentru obținerea unor cantități sporite de furaje. În afara conservării sub formă de fin, o importantă parte din masa verde excedentară, mai ales atunci cînd este vorba de cultura porumbului, își găsește

(Continuare în pag. a 8-a)

BLOC - NOTES

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 19 (344)
joi, 4 septembrie 1969.

- În dezbaterile participanților la consfătuirea consacrată sporirii producției de grâu: **MĂSURI CONCRETE, EFICIENTE, PENTRU ÎNDEPLINIREA EXEMPLARĂ A SARCINILOR DE PLAN** (pag. 6—7)
- **ÎN ATENȚIA PEPINIERIȘTILOR VITICULTORI** (pag. 8)
- **ANTIVITAMINELE ÎN CREȘTEREA ANIMALELOR** (pag. 9)
- **I.C.V.B. „Presteur” recomandă: PĂREȘTEREA ȘI COMBATAREA COLIBACILOZEI PURCEILOR SUGARI** (pag. 9)
- **Anchetă: UN OBIECTIV ACTUAL PENTRU SILVICULTORI — INTENSIFICAREA REFACERII ARBORETELOR SLAB PRODUCTIVE** (pag. 10)
- **La I.A.S. Bihor: ACTIVITATEA SINDICALĂ GREFATĂ PE SARCINILE MAJORE ALE ÎNTRERINDERII** (pag. 11)
- **La casa agronomului din județul Mehedinți: REALIZĂRI ȘI DEZIDERATE** (pag. 12)
- **Din scrisorile primite în cadrul concursului nostru „Cea mai importantă realizare în agricultură”** (pag. 12)
- **ASIGURAREA A.D.A.S., SPRIJIN DE NĂDEJDE LA NEVOIE** (pag. 13)
- **CALEIDOSCOPII** (pag. 14)
- **ȘTIINȚA ȘI TEHNICA — MERIDIANE** (pag. 15)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BĂIA; dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Grită FĂNITA; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. inq. Teodor MARIAN; inq. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIUCU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; inq. Constantin TĂNASE; ing. Ion TEȘU; inq. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

VIZITA ÎN TARA NOASTRĂ A MINISTRULUI AGRICULTURII AL DANEMARKEI

Marți seara a sosit în Capitală ministrul agriculturii al Danemarcei, Peter Larsen, care, la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, face o vizită oficială în țara noastră. Ministrul danez este însoțit de un grup de specialiști în domeniul agriculturii.

Miercuri dimineața ministrul agriculturii al Danemarcei, Peter Larsen, a avut o întrevedere cu președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan.

În aceeași zi, la amiază, oaspetele a fost primit de Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. La convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Petru Moldovan, prim-vicepreședinte al Consiliului, precum și Richard Wagner Hansen, însărcinatul cu afaceri ad interim al Danemarcei la București. Au fost abordate, cu aceeași prilej, aspecte ale cooperării între România și Danemarca în domeniul agriculturii.

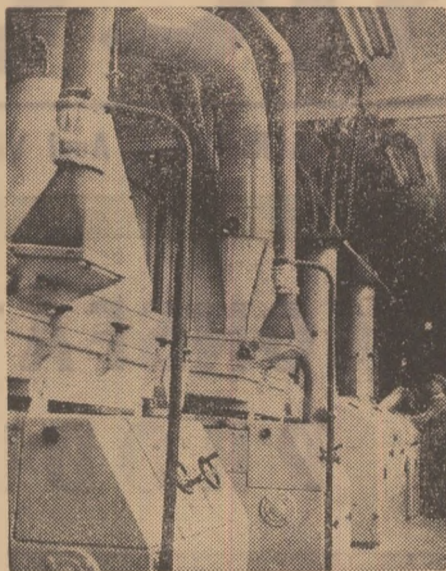
În timpul șederii în țara noastră, ministrul agriculturii al Danemarcei vizitează o serie de unități agricole de cercetare și producție.

SARBATOARE LA PĂULEȘTI

La Păulești, județul Satu Mare duminică a fost mare sărbătoare. Cooperativa agricolă de aici, condusă de Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, a implinit 20 de ani de activitate. În cele două decenii, cooperativii — români, maghiari și de alte naționalități — muncind în deplină frățietate, au obținut succese importante, sporind producțiile și ridicându-și continuu nivelul de trai. Azi, așa cum a arătat Maria Zidaru în expunerea prezentată cu acest prilej, cooperativa din Păulești dispune de un fond de bază de 17 milioane de lei (față de numai 51 000 lei la înființare), de numeroase construcții necesare producției, de un mare număr de animale și dezvoltate diferite ramuri anexe aducătoare de venituri. Totodată, Păuleștii a devenit una dintre cele mai înfloritoare așezări rurale din nordul țării.

CONCURSUL PORTULUI POPULAR

Sub cupola Circului de stat din Capitală, în cadrul Festivalului și Concursului internațional de folclor „România '69” s-a desfășurat zilele trecute concursul portului popular, la care au par-

O nouă instalație de morșit dată în funcțiune de curând în orașul Ploiești.

FURAJ PROTEIC DIN ...DEȘEURI DE PIEI

În baza unei convenții de colaborare tehnico-științifică între Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza” din Cluj și Fabrica de pielărie și încălțăminte „Clujana” au fost întreprinse cercetări „fructuoase” în vederea valorificării superioare a deșeurilor de piele crudă. Astfel, din asemenea deșeuri s-a obținut un produs ușor asimilabil de către animale și păsări, produs care poate fi conservat timp mai îndelungat. Noul furaj proteic a fost încercat cu bune rezultate în special ca adaos în hrana păsărilor, înregistrându-se un spor apreciabil de greutate. Aceiași specialiști au conceput și proiectat o instalație care va fabrica noul produs în cantități industriale.

INSTANTANEU

În farmacia apicolă

O sală la etajul unuia din cele cinci pavilioane ale Combinatului apicol din București. Utilaje moderne de farmacie, mașini pentru imprimarea din material plastic și pentru tabletat drajeuri, stive de cutii cu lăptișor de matcă liofilizat și alte produse dietetice și cosmetice fabricate din miere, ceară, polen, propolis. În halate albe ca zăpada proaspătă, unele muncitoare „închid” cu dexteritate, la flacăra, folosind o simplă dexteritate, fiolele cu apă distilată, folosită în combinație cu lăptișorul de matcă.

Șefa lăptișor mare laborator, farmacistă Elena Paloș, este plecată în concediu, dar lucrările sînt supravegheate cu grijă și sirguință de către tehniciana Eugenia Moroșanu și biologul Iosefina Petrescu.

Între timp, sosește și directorul combinatului, ing. Traian Volcinschi, care ne informează că la această secție se realizează în prezent nu mai puțin de 14 produse alimentare și cosmetice, cum sînt Polenapin-ul, Polenovital-ul, Vitadon-ul, Tenapin-ul, Dermapin-ul, Apidermin-ul, Geflor-ul și altele.

Ne reține atenția amănuntul că, în ultima parte a anului aici se vor produce o serie de noi preparate cosmetice avînd ca materie primă produsele apicole.

Am notat în primul rând Antrid-ul, o emulsie nutritivă care constituie și un demachiant al tenului. Pentru prepararea lui — ne informează directorul combinatului — vor fi folosite, între altele, lăptișorul, cetaceu și ceară de albine. Floral-ul, alt viitor produs, va fi o apă de gură aromată — obținută prin macerarea propolisului și al unor substanțe — menită să ofere o acțiune dezodorizantă persistentă implicînd între altele fermentațiile și sistind fenomenele dureroase ale cariilor dentare.

Al treilea produs, Geflor-ul va fi o cremă emolientă, preparată din miere de albine, glicerină, gelatină, apă de rose și alte ingrediente și va fi destinată păstrării fineții și supleții pielii mîinilor. În sfîrșit, al patrulea nou produs va fi Matca, o cremă recomandată după bărbierit pentru tenuri grase, care va avea ca principal component lăptișorul de matcă.

În liniștea desăvîrșită a acestei originale farmacie apicole specialiștii și lucrătorii, pe lângă munca lor obișnuită pentru fabricarea produselor, degustău și aceste viitoare noutăți destinate frumuseții omului.

I. ALEXANDRU

Microinterviu

LIMBAJUL FLORILOR

Interlocutor, dr. inq. Preda Milea, dc. Secției de floricultură din cadrul Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură.

— În prezent, lucrările noastre se desfășoară în cadrul a două laboratoare: cel de arhitectură peisajeră și cel de floricultură. La primul, preocupările principale sînt dirijate către probleme de pepinieră și de proiectarea parcurilor; la al doilea, către tot ce e nou în floricultură.

— Citeva rezultate?

— Cercetătoarele Viorea Canarache și Livia Ștefan au reușit să aclimatizeze florile Anturium și Strelitția, aduse din Olanda; cercetătorul Mihai Mareș lucrează la ameliorarea petuniei, pentru crearea de noi soiuri, iar cercetătorul Traian Chiriță, la obținerea unui mat bun amestec de gazon pentru peluzele din parcuri și grădini.

— Dumneavoastră sînteți inventatorul serei de flori cu pereții pliaabili, ați realizat și sere cu pereții demontabili, ați publicat de curînd și două lucrări: „Garroale” și „Gladiole”, anunșind-o și pe a

ticipat, în acompaniamentul melodioșilor caracteristici, tineri și tinere, în frumoase costume naționale, din Bulgaria, Cehoslovacia, Elveția, Franța, R. F. a Germaniei, Italia, Iugoslavia, R. P. Mongolă, Polonia, Tunisia, U.R.S.S. și România.

În finalul acestui interesant spectacol folcloric, reprezentanții portului din România, în acordurile celebrei „Rapsodii” a lui George Enescu, au prezentat costume specifice principalelor zone etnografice ale țării noastre.

„PASTORUL ELECTRIC” LA LUCRU

La I.A.S. Jimbolia, județul Timiș, se experimentează cu bune rezultate pășunatul electric pentru creșterea tineretului țaurin în perioada de vară, pe pășuni artificiale. În acest scop, o pășune de 5 ha a fost împărțită în parcele, pe care, prin rotație, pășunează cite două zile, loturi de vițeii și tauruși. Parcela aflată în ciclul de pășunat este înconjurată de un gard prin care trece curent electric de joasă tensiune, care împiedică vițele să o părăsească. Vițeii au la dispoziție, de asemenea, un umbrar și o cisternă mobilă prevăzută cu adăpători.

Animalele care pășunează astfel înregistrează un spor zilnic în greutate de 1 400 gr.

treia — „Lalele”. N-ați lucrat și la unele aclimatizări de flori necunoscute în țara noastră?

— Am reușit să aclimatizez Cala galbenă, Cala roz și Gloriosa, aduse din Olanda, și Icsia, din Franța. Mă preocupă acum problema culturilor forșate (lăcrămioare, liliac, zambile, narcise) și arta buchetieră. Am realizat personal în ultimii 14 ani și 48 de parcuri, cu cele mai variate flori. Dar, despre aceste probleme, cu alt prilej.

Buletin agrometeorologic

Intervalul 26 august—1 septembrie s-a caracterizat prin alternarea zilelor cu vreme frumoasă și călduroasă, cu cele răcoase și cu ploii mai ales sub formă de averse; excepție a făcut sud-estul țării, unde nu s-au semnalat precipitații.

Cantitățile de apă provenite din ploile căzute în prima parte a intervalului au variat în general între 10 și 30 mm. În jumătatea de est a Banatului, în nordul Olteniei și local în Moldova, ploile au fost mai abundente (40 mm la Tg. Logrești și Avrămeni; 46 mm la Roman; 55 mm la Botoșani și Vărădia; 68 mm la Lugoj).

Temperaturile maxime din aer, înregistrate la 26 august, au oscilat între 22° (la Săcuieni) și 36,1° (la Giurgiu).

În stratul arabil al solului, temperaturile în general din țării au fost mai ridicate: 24° la 28°.

Insolația puternică și seceta atmosferică care au predominat în cîmpiile din sudul și estul țării au determinat o scădere sensibilă a umidității solului, îndeosebi în stratul arabil.

Deficitul de umiditate în stratul superficial al solului este mai pronunțat în sudul Moldovei, Bărăgan, Dobrogea și sudul Olteniei.

Condițiile de umiditate au favorizat, totodată, intensificarea proceselor de maturizare la floarea-soarelui și porumb și declanșarea campaniei de recoltare în sudul țării. La sfecla de zahăr și struguri, ritmul de acumulare a zahărului s-a intensificat în majoritatea zonelor. Calitatea fructelor și legumelor firzii este în ameliorare sensibilă.

Tempul probabil pentru intervalul 6—12 septembrie. Vreme în general frumoasă cu cerul variabil mai mult senin noaptea și dimineața. Vor cădea averse izolate. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6° și 16°, iar maximele între 20° și 28°, local mai ridicate.

Din punct de vedere termic, luna septembrie va fi normal de călduroasă. Ploile vor fi destul de reduse cantitativ și vor avea caracter local.

Prin tehnologii superioare — recolte mari de grâu

(Urmare din pag. 1)

pelka, Harrach, Ponca, Nr. 301 și altele. Încă din toamna acestui an, liniile respective vor fi introduse în procesul producerii de sămânță, pentru început în întreprinderile agricole de stat, urmînd ca, în perioada următoare, să fie introduse și în cooperativele agricole de producție. Este necesar ca I.C.C.P.T. — Fundulea, Comisia pentru încercarea și omologarea soiurilor și Departamentul întreprinderilor agricole de stat să ia cele mai corespunzătoare măsuri și să privească cu simț de răspundere problema verificării și înmulțirii acestor linii.

În ultimii ani, atît în stațiunile experimentale, cît și în centrele de încercarea soiurilor, a continuat experimentarea unor soiuri străine ca: Aurora, R-12, Nadejda, Mironovskaia jubileinaia-50, Manon, Scout, Abbondanza, Vermillon, Gaines, Seneca, Aztec, Kaw și altele. Ele au fost încercate și în unele întreprinderi agricole de stat. Unele din soiurile respective ca Aurora, Mironovskaia jubileinaia-50 și R-12 s-au dovedit productive și cu însușiri care le fac potrivite pentru cultura intensivă, îndeosebi în condiții de irigare. Celelalte soiuri nu au îndreptățit speranțele. Fiind în majoritate de talie înaltă, nerezistente la cădere, sensibile la boli, în special la rugini, au dat producții foarte inconstante. În plus, majoritatea fac parte din grupa soiurilor cu bobul făinos, cu gluten slab, deci cu însușiri de panificație mediocre. Din aceste motive, ele nu au putut fi introduse în producție.

Avînd în vedere progresul rapid în celelalte sectoare ale economiei, îndeosebi în domeniul mecanizării și chimizării, precum și în dezvoltarea irigațiilor, trebuie să spunem deschis că problema soiurilor nu este încă pe deplin rezolvată. De aceea, se cere din partea amelioratorilor să creeze într-un timp cît mai scurt posibil noi soiuri, care să corespundă condițiilor din țara noastră. Avem nevoie de soiuri viguroase, cu sistem radicular profund, capabile să valorifice apa și hrana, rezistente la iernare, cădere, boli și dăunători, productive și cu însușiri bune de panificație. De asemenea, nu trebuie neglijată nici problema înmulțirii semințelor din soiurile cultivate și, mai ales, menținerea purității biologice inițiale.

Deși se părea că problema reinnoirii periodice a semințelor de grâu este rezolvată, în fiecare an, cu ocazia întoc-

mirii balanței grîului, direcțiile agricole județene solicită mari cantități de grâu sub formă de împrumut și constituirea unor stocuri mari pentru schimburi de sămînță. Aceasta demonstrează că în cooperativele agricole se desfășoară încă o slabă activitate pentru asigurarea semințelor, deși în fiecare an se dau fiecărui județ, cantitățile necesare de sămînță originală pentru reînnoire pe loturi semincere proprii.

Folosirea eficientă a îngrășămintelor

După cum se știe, grîul este cultura care valorifică cu cea mai ridicată eficiență economică îngrășămintele chimice.

În toamna trecută și în cursul iernii și primăverii, pentru cultura grîului a fost administrată o cantitate totală de

de grâu la hectar. La aceste unități nu este vorba numai de cantitățile de îngrășăminte aplicate, ci și de stabilirea unui raport optim între elementele fertilizante, de administrarea la timp și cu grijă pentru eficiență care este condiționată de calitatea lucrării de fertilizare.

În lumina cercetării științifice, precum și a experienței unităților fruntașe, rezultă că îngrășămintele cu fosfor trebuie aplicate numai sub arătura de vară, sau la arătura de însămînțare, evitîndu-se cît mai mult posibil administrarea sub disc sau înaintea grăpatului. În ceea ce privește îngrășămintele cu azot, acestea pot fi aplicate cu bune rezultate atît înaintea semănăturii, sub arătura sau disc, cît și după semănat, în ferestrele iernii, sau primăvara devreme.

Pentru ca îngrășămintele chimice să constituie un mijloc sigur de sporire a producției, este necesar ca toate unitățile agricole de stat și cooperatiste să stabilească dozele optime, în funcție de potențialul de fertilitate al fiecărei parcele, de rezerva de apă din sol și de posibilitățile de irigare, de densitatea ce se urmărește și, în final, de producția ce trebuie realizată. Numai în felul acesta sporurile de producție obținute vor fi economice.

În spiritul acestor cerințe, dozele orientative cele mai eficiente de îngrășăminte s-au dovedit a fi următoarele:

— Pe cernoziomuri, pentru realizarea unei producții de 3 500 kg/ha, 300—350 kg. superfosfat și 250—300 kg. azotat de amoniu; doza de îngrășămintele cu azot poate fi majorată cînd grîul se seamănă după floarea-soarelui și porumb, precum și în anii ploioși, sau micșorată cînd grîul se seamănă după leguminoase și în anii secetoși.

— Pe solurile brune de pădure și podzoluri, pentru realizarea unei producții de 2 500—3 000 kg/ha, doza cea mai indicată de fertilizare este de 300—350 kg de superfosfat și 350—400 kg de azotat de amoniu. Normele de fertilizare se măresc în cazul premergătoarelor tîrzii și pe terenurile erodate și se micșorează cînd plantele premergătoare sînt leguminoasele anuale și perene.

Este necesar să trecem la administrarea unor doze mai mari de îngrășăminte chimice pentru a realiza producții de peste 4 000 kg de grâu la hectar și anume de ordinul a 400 kg. de superfosfat, 500—600 kg. de azotat de amoniu, iar acolo unde este nevoie, 100—150 kg/ha sare potasică. Alegerea cantităților optime trebuie făcută cu mult discernămint, urmărind permanent asigurarea unei eficiențe economice cît mai ridicate a fiecărui kilogram de îngrășămint.

De aici decurge sarcina de a privi cu mai multă răspundere problema semințelor și de a orienta mai hotărît munca de îndrumare și control în acest sector de activitate.

34 000 tone de îngrășăminte chimice substanță activă.

Desigur, cantitățile de îngrășăminte pe care le folosim nu sînt încă la nivelul țării celor mai avansate, dar cu actualele doze se pot obține producții mari de grâu, lucru dovedit de rezultatele multor unități agricole fruntașe. Astfel, C.A.P. Petrești, Tiream și Poeni din județul Satu Mare, Gotlob, Jimbolia și Grăbăț din județul Timiș, Ștefan Vodă și Căzănești din județul Ialomița și Izbiceni din județul Olt, aplicînd 200—300 kg/ha de superfosfat și 200—250 kg/ha azotat de amoniu au obținut, în acest an, producții de 3 000—3 600 kg

Pe ce terenuri amplasăm cultura și după ce premergătoare

În condițiile anului agricol 1968—1969 amplasarea judicioasă a grîului pe terenuri, în funcție de structura culturilor din fiecare fermă și cooperativă agricolă de producție a avut, în majoritatea cazurilor, un rol hotărît asupra nivelului și calității producției. Experiența stațiunilor și practica unităților au dovedit, încă o dată, faptul că premergătoarele timpurii și, îndeosebi, leguminoasele pentru boabe, au asigurat cele mai mari producții, deoarece terenul a putut fi pregătit în cele mai bune condiții, buruienile au fost combătute prin lucrări agrotehnice, iar semănăturile s-au făcut la timp și de calitate.

O confirmare grăitoare a rolului premergătoarelor timpurii în obținerea unor producții sporite de grâu este recolta de 4 063 kg/ha obținută în acest an de cooperativa agricolă Dor Mărunt, județul Ialomița, pe suprafața de 800 ha. semănată în întregime după mazăre, fasole, în de ulei și grâu (al II-lea an). Tot așa, fermele din cadrul întreprinderii agricole de stat Ivănești, care au avut în acest an pe 70 la sută din suprafața grîului cultivat după mazăre, borcoag și grâu, au obținut o producție medie de peste 3 700 kg/ha. La cooperativele agricole de producție din județele Ialomița, Olt, Teleorman și altele diferența de producție între culturile de grâu semănat după premergătoare timpurii și cele tîrzii a fost în acest an, de 400—1 700 kg/ha.

Cu toate că premergătoarele timpu-

rii creează condiții mai bune pentru fertilizare și pregătirea terenului decît prășitoarele, aceasta nu înseamnă că trebuie să se exagereze cu însămînțarea grîului după grâu mai mult de doi ani. O asemenea greșeală explică, în parte, diferența de producție dintre I.A.S. Jegălia, care a obținut cu aproape 900 kg/ha mai puțin decît întreprinderile învecinate Drumul Subțire și Dragalina, datorită faptului că a însămînțat grâu după grâu mai mult de trei ani, pe mari suprafețe.

În această toamnă, cînd vegetația culturilor prășitoare este întîrziată, iar în multe județe pregătirea terenului după păioase se face greu din cauza îmburuienării excesive și a tasării puternice a solului, amplasarea grîului trebuie tratată cu tot spiritul de răspundere. Este necesar ca fiecare unitate să-și întocmească din timp un plan de amplasare, rezervînd acestei culturi toate suprafețele care au fost ocupate de leguminoase pentru boabe, hibrizi timpurii de porumb și floarea-soarelui. Această din urmă cultură nu a scăzut în acest an solul de umiditate, iar printr-o fertilizare rațională se pot crea condiții bune pentru cultura grîului. Și în acest an va trebui să se însămînțeze suprafețe destul de însemnate cu grâu după grâu. Să avem grijă să facem acest lucru numai pe solele puțin îmburuienate, neînfestate, care au fost pregătite pînă la această dată, evitîndu-se repetarea cultivării lui mai mult de doi ani consecutiv.

Un alt factor agrotehnic: pregătirea corespunzătoare a terenului

Experiența acestui an a demonstrat cu prisosință că, atît la întreprinderile de stat, cît și la cooperativele agricole, cele mai mari recolte de grâu s-au obținut de pe terenurile arate din vară și pe care, pînă la semănat, s-au aplicat lucrări de îngrijire pentru menținerea terenului curat de buruieni și în condiții favorabile conservării umidității și activității microbiologice. La fel trebuie să se procedeze și acum. Este absolut necesar ca suprafețele arate să fie întreținute curate de buruieni și afinate, în scopul păstrării apei în sol. Pe suprafețele care se eliberează în această perioadă și pînă în preajma semănăturii, trebuie să se execute arături la adîncimea la care nu se scot bulgări și să se asigure o bună îngropare a buruienilor.

Pe terenurile puternic îmburuienate sau cu resturi vegetale, înainte de arătura se vor executa 1—2 discări. Pînă la semănat se va acorda o atenție deosebită întreținerii arăturilor și pregătirii unui bun pat germinativ.

Agricultura noastră a plătit, în acest an, un greu tribut stagnării apei pe mari suprafețe de terenuri denivelate. De aceea, în complexul de măsuri agrotehnice va trebui să acordăm toată atenția lucrărilor de nivelare. Pe suprafețele cu microdeprețiuni și crovuri,

nivelarea trebuie realizată atît prin lucrări speciale cu nivelatoarele, lame de buldozer, cît și prin desfundări, lucrare obișnuită de arat și afinarea adîncă cu scormonitoarele. În acest caz, arătura se va face la cormană, astfel încît an de an să se ajungă la nivelarea acestora.

Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au în dotare peste 1 000 de nivelatoare și circa 1 600 lame de buldozer, cu care pot face lucrări de nivelare pe circa 125 000 ha anual. De asemenea, întreprinderile agricole de stat dispun de 135 nivelatoare. Folosirea după un plan judicios întocmit a acestor utilaje va putea duce la îmbunătățirea în scurt timp a unor mari suprafețe pe care apa provoacă în fiecare an pierderi de recoltă, în special la culturile de grâu.

Nivelarea de bază efectuată cu utilajele amintite trebuie completată de o micronivelare, care se execută odată cu lucrările de pregătire a patului germinativ. În multe cazuri, semănăturile se face după grapa cu discuri, care nu realizează o nivelare perfectă. Lucrarea cu grapa cu discuri trebuie completată cel puțin cu grapa cu colți pentru a rea-

(Continuare în pag. a 4-a)

Prin tehnologii superioare — recolte mari de grâu

(Urmare din pag. a 3-a)

liza o suprafață cât mai netedă, de care depinde uniformitatea de îngropare a semințelor, răsărirea în masă a plantelor, adăpostirea nodului de înfrățire

Să stabilim cu discernământ epoca de semănat...

Pe baza rezultatelor experimentale, confirmate și de practică, s-a demonstrat că soiurile intensive de grâu au o perioadă optimă de semănat mult mai scurtă decât vechile soiuri. Cercetările efectuate arată că, în zonele din sudul și vestul țării, epoca optimă începe în jurul datei de 1 octombrie și durează 15—20 zile, iar în zona colinară și în nordul țării — semănatul trebuie să înceapă după 20 septembrie și durează cel mult 15—16 zile.

Unele întreprinderi agricole de stat din sudul țării și din Moldova au semănat grâul în decada a III-a a lunii septembrie și au obținut producții mai mari decât la grâul semănat în octombrie. Aceasta confirmă că, în toamnele umede și reci, semănatul timpuriu dă rezultate bune. În toate cazurile s-a dovedit că semănatul după data de 20 octombrie atrage după sine producții din cele mai slabe.

În toamna anului trecut, la data de 17 octombrie mai erau de semănat

și o înrădăcinare cât mai bună. Se impune din partea specialiștilor din unități o exigență sporită la pregătirea patului germinativ, în vederea evitării totale a semănatului grâului în condiții de slabă pregătire a terenului.

672 000 ha., din care 60 000 ha. la întreprinderile agricole de stat. Dacă apreciem că prin întârzierea semănatului, producția a fost cu 700 kg/ha mai mică, înseamnă că pe economie s-au pierdut 470 000 tone de grâu. La aceasta se adaugă și faptul că întârziindu-se semănatul grâului în Transilvania și Moldova, a fost necesar să se suplimenteze planul în zonele de cîmpie. Grâul semănat după epoca optimă a dat și în aceste zone, pe terenuri din cele mai fertile, producții foarte mici. De exemplu, la cooperativa agricolă de producție Traian din județul Ialomița s-au obținut 2 900 kg/ha la grâul semănat la timp și numai 1 215 kg/ha la grâul semănat după perioada optimă. Ținând seama de acest fapt, fiecare unitate agricolă este obligată ca, în funcție de condițiile locale, să stabilească epoca de semănat în perioada 20 septembrie — 20 octombrie, organizându-și în așa fel forțele încât semănatul să fie încheiat în 7—10 zile,

fază critică foarte importantă, care în condiții de cultură obișnuită a determinat depresiuni în parcurgerea unor fenofaze. Menționăm că, în condițiile cîmpiei din sudul țării, în zona de stepă uscată, grâul irigat a dat un spor de recoltă de 1 000—1 500 kg/ha.

Așa cum au arătat experiențele și practica unităților agricole, irigarea este necesară toamna după semănat, când rezerva de apă a solului este insuficientă pentru încolțirea boabelor, răsărirea și dezvoltarea în continuare a plantelor. În toamnele foarte secetoase se face o irigare de aprovizionare, care favorizează pregătirea corespunzătoare a solului, semănatul de calitate și o bună răsărire a plantelor. Irigarea se face cu norma de udare de 300—700 mc/ha., astfel încât să se aprovizioneze cu apă un strat de 60—80 cm. de sol, la nivelul a 70 la sută din capacitatea de cîmp.

În primăverile cu secetă prelungită, după ierni lipsite de zăpadă, irigarea este necesară și la începutul împăierii, chiar dacă în această perioadă cad ploii, dar care nu asigură rezerva necesară plantelor pe o profunzime de

60—80 cm. De asemenea, irigarea este necesară după recoltarea grâului pentru semănatul culturilor duble, când folosim o normă de udare de 500—800 mc/ha. Ținând seama de creșterea însemnată a suprafețelor amenajate pentru irigat și de faptul că în sistemele irigate se va cultiva cu grâu 20—25 la sută din suprafață, este necesar să se dea cea mai mare atenție aplicării unei agrotehnici diferențiate și în special dirijării științifice a udărilor.

În ceea ce privește îngrășămintele, în condiții de irigare, soiul Bezostaia dă cele mai mari producții la doze în jur de 500 kg/ha îngrășămintă azotată și 400 kg/ha superfosfat, dacă și planta premergătoare a fost fertilizată corespunzător. Azotul se recomandă să se administreze jumătate toamna, jumătate la desprimăvărare. Pe suprafețele irigate, densitatea optimă a grâului se realizează cu 400 boabe germinabile la m.p.

În condiții de irigare, este necesar să se ajungă la producții medii de grâu de cel puțin 5 000 kg/ha.

Cum poate fi mărită capacitatea productivă a podzolorilor

Avem condiții ca, în 1970, producția de grâu să crească în medie cu 500 kg/ha față de realizările anului 1969. Aceasta înseamnă că, în județele cu mari întinderi de podzolari și de terenuri în pantă, unde grâul va deține o pondere însemnată, producția va trebui să sporească substanțial.

Una din cauzele producțiilor nestabile de la un an la altul este excesul de umiditate, cu toate consecințele nefavorabile asupra creșterii și dezvoltării plantelor. Pentru a normaliza regimul hidric al acestor soluri, este necesar să se acorde mai multă atenție lucrărilor solului, pornind de la executarea arăturilor în fișii late de 16—20 m. cu direcția brazdelor în sensul pantei terenului, fără ca prin aceasta să se favorizeze declanșarea eroziunii. Prin aceasta trebuie să se înțeleagă executarea lucrărilor cu o ușoară deviere de la curba de nivel pe terenurile în pantă, pentru a se permite evacuarea apei în exces și în sensul pantei pe terenurile cu o înclinare foarte mică. Pe terenurile plane, excesul de apă trebuie eliminat printr-un sistem de șanțuri, completat cu canale orientate către scurgerile naturale sau artificiale.

Tot din cauza texturii grele, arăturile trebuie executate într-o perioadă scurtă (5—8 zile) după recoltarea plantelor premergătoare — când solul se află în faza „umidității structurale“.

Arăturile trebuie să urmărească formarea unui strat fertil din ce în ce mai profund, în care scop periodic, la interval de 4—5 ani, când se aplică și amendamente să se execute arături a-

dânci de 35—40 cm. Efectuarea unor arături adânci la aceste intervale are, în același timp, rolul de a mări capacitatea de înmagazinare a apei, dînd posibilitatea de a acumula rezerve mai mari de apă și de a se evita eroziunea.

O atenție deosebită trebuie acordată pregătirii corespunzătoare a patului germinativ, știind că pe podzolari grâul este supus proceselor de dezrădăcinare. Pentru îmbunătățirea însușirilor hidrofizice ale acestor soluri, trebuie să se dea mai multă atenție folosirii sistematice a gunoierului de grajd.

Pentru cultura grâului pe podzolari, cea mai bună plantă premergătoare este trifoiul. De aceea, va trebui extinsă cultura trifoiului, ca plantă amelioratoare. Rezultate bune se obțin și după plantele care părăsesc terenul devreme: mazărea, borcașul, fasolea și porumbul de siloz și masă verde, bine îngreșat și întreținut.

Alături de factorii amintiți, un rol hotărâtor îl are corectarea acidității prin amendamente și fertilizarea corespunzătoare. Amendamentele ridică nivelul producției de grâu cu 300—700 kg/ha când se aplică singure și cu 1500—2500 kg/ha când se asociază cu îngrășămintele organice sau minerale.

Pentru neutralizarea acidității solului au fost create condițiile materiale necesare. Avem o capacitate de producere a agrocalcarului de 750 000 tone anual, la care se adaugă cantități apreciabile de reziduuri calcaroase industriale.

Statul nostru a creat condiții pentru extinderea folosirii amendamentelor. Au fost construite mașini de imprăștiat de mare capacitate, cu care se doțesc întreprinderile agricole de stat, precum și cele pentru mecanizarea agriculturii. Cooperativele agricole primesc credite de 250 lei/ha., rambursabile în trei ani, cu care se acoperă costul amendamentelor, precum și o parte din cheltuielile de transport. În vederea asigurării folosirii eficiente a amendamentelor, laboratoarele de agrochimie au executat cartarea agrochimică a întregii suprafețe arabile din această zonă, iar unitățile agricole de stat și cooperativele agricole dispun de hărți agrochimice care indică doza de amendament pentru fiecare tarla în parte.

Cu toate acestea, deși cheltuielile făcute se recuperează, atât în primul an de la calcarizare, cât și în anii următori, unitățile agricole manifestă rețineri neînțelegând că sporirea producției solicită unele eforturi. Suprafețele amendate în 1968—1969 sint infime, de numai 23 000 ha. la cooperativele agricole și 16 500 ha. la întreprinderile agricole de stat, ceea ce înseamnă că din producția de calcar se folosesc abia 125 000 tone anual, ceea ce este cu totul nesatisfăcător. Mai mult chiar, se manifestă unele rezerve pentru folosirea nitrocalcarului, cu toate că acest îngrășămint este indicat în special pentru zonele cu soluri acide.

Trebuie să înțelegem că nu putem rămâne indiferenți față de marea rezervă pe care solurile din zona umedă o reprezintă pentru sporirea producției agricole, în general, și a celei de grâu în special. Direcțiile agricole trebuie să

...și norma optimă de sămînță

Pe baza rezultatelor obținute în decursul unor perioade de 6—8 ani s-a ajuns la concluzia că aceasta este în funcție de însușirile biologice sau, mai precis, de puterea de înfrățire a soiurilor. Nu trebuie să acoperim neglijențele în aplicarea măsurilor agrotehnice prin sporirea normei de sămînță. Chiar la soiul Bezostaia, care are o înfrățire mai slabă, dacă se sporește densitatea peste cea optimă se înregistrează o scădere a producției, în special în anii cu precipitații multe. O densitate prea mare creează condiții din cele mai favorabile pentru atacul bolilor (făinare și rugini) care duc la scăderea vertiginosă a producției, precum și la deprecieri calitative.

A semăna prea des înseamnă a risipi

mii de tone de sămînță. Numai 20 kg de sămînță date în plus la fiecare hectar înseamnă pe țară 500 000 tone de grâu.

Pe baza rezultatelor experimentale s-au stabilit următoarele limite ale densității optime: pentru soiurile cu înfrățire puternică (Triumph și București-1) densitatea optimă este de 400—500 boabe germinabile la m.p., iar pentru soiurile cu înfrățire mijlocie (Bezostaia și Skorospelka) densitatea optimă este de 500—600 boabe germinabile la m.p. **Pe terenurile bine pregătite, fertilizate și cu umiditate suficientă, se vor alege limitele inferioare, iar în condiții mai puțin prielnice, limitele superioare ale densității optime.**

O importantă rezervă de sporire a producției: extinderea suprafețelor irigate

Deși anul agricol 1968/1969 a fost ploios, s-a dovedit, totuși, că irigarea grâului a fost necesară, în special în luna mai, când solul era uscat, la su-

prafață, iar sistemul radicular al grâului insuficient dezvoltat. În felul acesta, hrana din stratul superficial a fost bine valorificată, iar plantele au trecut o

Aspect din timpul lucrărilor consfătuirii.

(Continuare în pag. a 5-a)

Prin tehnologii superioare — recolte mari de grâu

(Urmare din pag. a 4-a)

acorde mai mare atenție îndrumării unităților agricole în vederea aplicării diferențiate a întregului complex de măsuri agrotehnice, iar uniunile cooperatiste să manifeste mai mult interes pentru asigurarea condițiilor materiale necesare întăririi economice a cooperativelor agricole din aceste zone.

Este timpul să ne mobilizăm mai mult forțele și să trecem la aplicarea complexului de măsuri agrotehnice cunoscute și posibil de aplicat în condițiile actuale de dotare și organizare a muncii. Nu trebuie să uităm că pe solurile acide din zona dealurilor, în care precipitațiile sunt mai abundente, cheltuielile necesare pentru aplicarea măsurilor amintite sînt inferioare celor pe care le necesită completarea nevoilor de apă ale solurilor din zona de stepă.

Pe terenurile în pantă, producția de grâu este determinată de complexul de factori agrotehnici, în primul rînd de asigurarea unei fertilizări echilibrate și de lucrarea rațională a solului. Ținînd seama că aceste soluri sînt erodate, sărace în humus, îngrășămîntul cel mai bun este gunioul de grajd. La folosirea îngrășămintelor chimice, dozele care s-au dovedit cele mai eficiente au fost de 200—250 kg/ha azotat de amoniu și 300—350 kg/ha superfosfat. Îngrășămintele cu fosfor

se aplică la arătura principală, iar azotatul de amoniu se aplică jumătate pînă la trei sferturi din doză la arătura sau sub disc, iar diferența, iarna sau primăvara foarte devreme.

În ceea ce privește lucrările solului, acestea trebuie să se execute obligatoriu pe curbele de nivel, folosind pluggurile reversibile și tractoarele pe șenile. Pe pantele mai mici, cea mai bună arătura se realizează prin răsturnarea brazdei în amonte.

Hotărîtor pentru sporirea producției pe terenurile în pantă este trecerea la sistemul de culturi în fișii sau în benzi, urmărind alternarea în spațiu a plantelor care protejează solul, cu cele care favorizează eroziunea.

Se vorbește de atîta vreme de acțiuni de organizare a teritoriului, care să permită executarea lucrărilor pe curbele de nivel, dar din toate acestea s-a făcut încă prea puțin. Avem stațiuni experimentale specializate pentru problema terenurilor în pantă. S-au obținut rezultate concludente, dar aplicarea în producție a acestora întîrzie nejustificat. Avînd în vedere sarcinile privind sporirea producției de grâu și ținînd seama că, față de alte culturi, grăul găsește condiții mai bune pe terenurile în pantă, trebuie să acordăm mai multă atenție aplicării unor tehnologii adecvate.

Scurtă discuție, într-una din pauzele consfătuirii

Alături de alte probleme, crearea de noi soiuri, productive și adaptate condițiilor din țara noastră, a fost viu dezbătută de participanți. În fotografia de jos: mostre din soiurile de grâu nou create de cercetătorii noștri

Temelii trainice recoltei de grâu a ultimului an al actualului cincinal

Rezultatele obținute în anul acesta la cultura grăului n-au fost din cele mai bune. Acum, cînd pornim la realizarea viitoarei recolte trebuie să valorificăm, cu tot discernămintul, învățămintele care s-au desprins din experiența acestui an, în vederea preîntîmpinării cauzelor care ar putea avea o influență defavorabilă.

În anul viitor, ultimul din actualul cincinal, agricultura are sarcina realizării unei producții medii pe țară de grâu de 2 086 kg/ha, din care 2 730 kg/ha la I.A.S. și 1 975 kg/ha la C.A.P. Această sarcină este pe deplin realizabilă, fiind pe măsura posibilităților de care dispunem. Pentru îndeplinirea ei, trebuie să depunem însă toate eforturile, pregătind astfel condițiile îndeplinirii sarcinilor trasate agriculturii de către cel de-al X-lea Congres al Partidului, pentru perioada 1971—1975.

Condițiile climatice din această vară sînt favorabile, în special din punct de vedere al aprovizionării solului cu apă, iar creșterea suprafețelor amenajate pentru irigații va permite aplicarea udărilor de aprovizionare pe suprafețe mai mari. Avem posibilitatea să ne asigurăm sîmînța, dispunem de cantități sporite de îngrășăminte și de un parc de tractoare suficient pentru a executa lucrări de calitate, într-un timp care să garanteze respectarea epocilor optime de semănat.

Direcțiile agricole, trusturile I.A.S. și uniunile județene ale cooperativelor agricole au datoria să ia cele mai eficace măsuri pentru sprijinirea unităților agricole în subordine în vederea definitivării amplasării grăului pe teritoriu. Pregătirea terenului să se facă la timp, astfel încît să se permită semănatul grăului în cadrul epocii optime în fie-

care zonă pedoclimatică și unitate agricolă.

Cu stocurile de îngrășăminte chimice care există în unitățile agricole, precum și cu cantitățile ce vor mai fi livrate în perioada ce urmează, trebuie fertilizată corespunzător întreaga suprafață ce se va semăna cu grâu. La aplicarea îngrășămintelor să se folosească datele din hărțile agrochimice și din registrele de fertilizare, iar acolo unde acestea lipsesc, este obligatorie introducerea lor cel puțin cu începerea din acest an.

Calitatea mai slabă a grăului din producția acestui an impune o exigență sporită în efectuarea lucrărilor de condiționare a semințelor.

Executarea la timp a arăturilor, buna lor întreținere pînă la semănat, încadarea fiecărei unități agricole în epoca optimă de semănat și efectuarea semănatului la un nivel înalt agrotehnic trebuie să constituie cea mai de seamă preocupare a tuturor cadrelor tehnice din agricultură, indiferent de locul lor de muncă.

Cu forțele și mijloacele de care dispunem, sîntem în măsură să facem față sarcinilor din această campanie agricolă, cu condiția organizării cît mai temeinice a fiecărui loc și sector de activitate.

În anul acesta bogat în evenimente, pășind în cel de al doilea sfert de veac al noii orînduirii sociale și de stat, în care Congresul al X-lea al Partidului a adoptat hotărîri de mari proporții, care au devenit program de muncă al întregului popor, trebuie să facem o cotitură în activitatea noastră, să ne mobilizăm toate forțele, să ne desfășurăm întreaga capacitate creatoare pentru a ridica producția agricolă la nivelul cerințelor economiei naționale.

Luptă neîntreruptă împotriva bolilor, dăunătorilor și buruienilor!

O importanță deosebită în sporirea producției de grâu și asigurarea calității lui o are aplicarea la timp și cu discernămint a măsurilor de combatere a dăunătorilor și bolilor. În anul 1969, ploșnițele cerealelor au constituit o adevărată calamitate pe suprafețe mult mai întinse decît în anii precedenți. Cea mai ridicată frecvență s-a înregistrat în județele din Dobrogea și din Cîmpia Bărăganului.

Trebuie să arătăm că, față de frecvența și intensitatea atacurilor, substanțele chimice necesare acțiunilor de combatere nu au fost asigurate de Consiliul Superior al Agriculturii decît într-o mică măsură. Avioanele nu au lucrat în mod concentrat în zonele infestate, ci dispersat, pe sectoare și unități, fapt care a făcut posibilă migrarea dăunătorilor de la un lan la altul.

Generația de ploșnițe din acest an, avînd condiții favorabile de hrănire, ca urmare a întîrzierii recoltărilor, are, din punct de vedere fiziologic, condiții bune pentru a suporta hibernarea. De aceea, este de așteptat, pentru primăvara anului 1970, în condiții climatice normale, un atac puternic al dăunătorului. În consecință, se impune pregătirea temeinică și din timp a acțiunilor de combatere. Ca primă măsură va trebui să depunem toate eforturile pentru asigurarea bazelor materiale necesare spre a se putea executa tratamente chimice pe suprafețele periclitate.

Organizarea folosirii actualului parc de avioane trebuie făcută în cele mai bune condiții, iar în cazul unui atac de mari proporții, asemănător celui din acest an, va fi necesar ca, împreună cu Ministerul Transporturilor să căutăm un mod de rezolvare, mărînd parcul de avioane care deservește agricultura. Este necesar ca întreaga acțiune să fie îndrumată și coordonată de un comandament republican și de comandamente județene.

Se impune ca, încă din toamnă, să fie stabilite și amenajate corespunzător terenurilor de zbor, de pe care vor lucra avioanele. Dăunătorul trebuie ținut sub observație prin controale periodice, spre a se cunoaște potențialul său de atac pe zone și a se putea interveni în mod operativ și la timp. Subliniem faptul că nu toți lucrătorii din agricultură cunosc în suficientă măsură toate aspectele legate de biologia, modul de atac și combaterea ploșnițelor cerealelor. În consecință, se impune intensificarea acțiunilor de propagandă și instruire.

Alături de experimentarea unor noi produse de combatere, precum și a

unor noi moduri de aplicare, se impune intensificarea cercetărilor pentru elucidarea unor aspecte insuficient cunoscute, cum sînt: factorii care determină oscilațiile mari ale frecvenței dăunătorilor de la an la an și pe zone, factorii care favorizează înmulțirea paraziților ouălor de ploșnițe.

În ceea ce privește combaterea chimică a buruienilor din cultura grăului, trebuie să arătăm deschis că, pînă în prezent, acestei probleme i s-a dat prea puțină atenție. Datorită precipitațiilor abundente din acest an, precum și densității reduse a plantelor, buruienile au crescut luxuriant, mai ales după ce grăul a ajuns în faza de coacere în ceară, în unele cazuri nemaiputîndu-se recolta cu combina sau, chiar dacă s-a recoltat, pierderile au fost foarte mari. Gradul mare de imburuienare a lanurilor a necesitat, de asemenea cheltuieli extrem de mari pentru condiționare.

Pierderile de recoltă pot fi mult reduse atît prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare, cît și prin extinderea pe mai mari suprafețe a combaterii chimice a buruienilor, cu ierbicide. Combaterea chimică a buruienilor apare ca deosebit de utilă în anii cînd grăul iese slab din iarnă, din care cauză este ușor năpădit de buruieni, precum și pentru gospodăriile care cultivă grâu după grâu, iar buruienile se înmulțesc foarte mult.

După cum se știe, industria noastră chimică produce erbicidul 2,4-D, denumit Diclorodon sodic. Cantitatea de Diclorodon sodic pusă în acest an la dispoziția agriculturii a fost de 600 tone, cantitate cu care se puteau trata cca. 400 000 de hectare. Dar, din cauza slabei preocupări a direcțiilor agricole județene și a unor trusturi I.A.S., precum și a insuficientei popularizări, au rămas peste 350 tone de erbicide nefolosite în bazele de aprovizionare, ceea ce a adus o pagubă care poate fi apreciată la peste 100 000 tone de grâu. Această situație trebuie să ne dea de gîndit. Nefolosirea erbicidelor nu poate fi justificată prin costul lor, întrucît 1,5 kg de Diclorodon, cît sînt necesare pentru erbicidarea unui hectar, costă doar 42 de lei.

Sortimentul mare de erbicide folosit în diferite țări la cultura grăului pune în fața Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea sarcina dezvoltării cercetărilor în acest domeniu, astfel ca în timpul cel mai scurt să se stabilească noi produse și mai eficace, iar industria produselor fitofarmaceutice să se organizeze pentru producerea acestora.

ÎN DEZBATEREA PARTICIPANȚILOR LA CONSĂTUIREA

Măsuri concrete, eficiente, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan

Recenta consfătuire a constituit nu numai un prilej pentru trecerea în revistă a rezultatelor obținute la cultura grului în anul acesta, ci și de analiză temeinică a măsurilor ce se impun în vederea efectuării la timp și de calitate a lucrărilor agricole de toamnă, realizării integrale a sarcinilor de plan în toate sectoarele de activitate ale agriculturii. Reliefând factorii care contribuie la sporirea producției agricole, participanții la discuții au subliniat, totodată, că există condiții pentru realizarea unor indici de producție și economici superiori în unitățile agricole, în 1970, an hotărîtor al actualului cincinal, pentru transpunerea în fapt a sarcinilor Congresului al X-lea al P.C.R. Prezentăm, succint, câteva din principalele probleme dezbătute de participanți în cadrul consfătuirii.

Generalizarea experienței avansate în cultura grului

Dezbaterea consfătuirii au scos în evidență faptul că în fiecare județ există însemnate resurse pentru sporirea producției de grâu, la nivelul prevederilor documentelor Congresului al X-lea al P.C.R. Mărturie stau producțiile ridicate obținute în condițiile mai dificile de climă ale anului acesta de numeroase unități agricole din diferite zone ale țării.

În cuvîntul lor, vorbitorii au arătat că acolo unde s-au respectat tehnologiile elaborate de institutele de cercetări, aplicîndu-se întregul complex de măsuri agrotehnice recomandate la cultura grului, recoltele medii realizate la unitatea de suprafață s-au situat la un nivel superior.

Ing. Alexandru COCOȘILĂ, directorul I.A.S. Borănești, județul Ilfov: „Ne angajăm să realizăm, în anul viitor, o producție medie de grâu de 4 000 kg la hectar, la un preț de cost de 420 de lei tona”.

— Întreprinderea noastră — remarca tovarășul **ing. Alexandru COCOȘILĂ**, directorul I.A.S. Borănești, județul Ilfov, a realizat în ultimii 10 ani o producție medie de grâu de peste 3 000 kg la hectar, cu un preț de cost în jur de 500 de lei tona. Aceasta se datorește aplicării cu consecvență, în mod diferențiat, de la o parcelă la alta, a unor tehnologii superioare, mereu îmbunătățite, care permit pe lângă sporirea producției, obținerea unei eficiențe economice ridicate. Este vorba de un întreg complex de lucrări, începînd cu amplasarea culturii și terminînd cu recoltarea și înmagazinarea producției. Aș vrea să menționez că un rol deosebit l-a avut utilizarea rațională a bazei materiale, cu precădere a mijloacelor mecanice și a celor chimice — îngrășăminte, erbicide, insectofungicide. Un singur exemplu este elocvent în această privință: pentru fiecare leu cheltuit cu îngrășămintele chimice, am obținut, în ultimii opt ani, un venit de 11 lei, fiecare kg de substanță activă aducînd un spor de producție de 9 kg de grâu.

Experiența unităților fruntașe arată că în sporirea producției de grâu am-

plasarea judicioasă a culturii constituie un factor de prim ordin. Din discuțiile purtate a reieșit necesitatea ca în perioada imediat următoare să se revizuiască modul de amplasare a grului, în așa fel încît acesta să urmeze după plante care eliberează din vreme terenul, asigurîndu-se pregătirea unui pat germinativ corespunzător și însămînțarea în condiții optime.

Vorbînd despre experiența unității în care lucrează, **ing. Francisc RIZO**, președintele cooperativei agricole Valea lui Mihai, județul Bihor, spunea: „Am obținut, anul acesta, în medie, pe 580 de hectare, cîte 3 259 kg./ha. La aceasta a contribuit și munca mecanizatorilor care ne deservește cooperativa. Grîul este semănat an de an în arături de bună calitate, asigurîndu-se culturii un pat germinativ corespunzător. După părerea mea, și experiența unității noastre a dovedit-o din plin, nivelarea cît mai bună a terenului are o influență foarte mare asupra uniformității răsării grului și, implicit, asupra producției. Să nu mai vorbim de necesitatea efectuării la timp, fără întîrziere, a lucrărilor de pregătire a solului în vederea semănatului”.

De altfel, planul de măsuri adoptat cu prilejul consfătuirii pune un accent deosebit pe pregătirea corespunzătoare a terenului în vederea însămînțării grului la un nivel calitativ superior. În acest scop, fiecare unitate agricolă trebuie să întocmească grafice de lucru privind pregătirea patului germinativ și executarea semănatului în cadrul epocii optime. Din analiza realizărilor obținute pînă acum la arăturile de vară rezultă însă că într-o seamă de județe — Covasna, Harghita, Brașov, Suceava și altele — lucrarea respectivă este rămasă în urmă, ea trebuind să fie grabnic terminată.

N-a existat vorbitor care să nu abordeze, în cuvîntul său, problema utilizării cît mai raționale a îngrășămintelor, îndeosebi a celor chimice. În această privință un mare accent s-a

Ing. Francisc RIZO, președintele cooperativei agricole Valea lui Mihai, județul Bihor: „În ultimii ani am extins în cultură hibridii timpurii de porumb pentru a asigura eliberarea din vreme a terenurilor și semănatul grului în cadrul epocii optime”.

pus pe realizarea unui raport optim între diferitele substanțe fertilizate.

De asemenea, s-a atras atenția asupra asigurării în mod ritmic a unităților

cu îngrășăminte chimice, astfel ca ele să fie aplicate la timpul cel mai potrivit, cînd pot asigura o eficiență maximă. Lucrările consfătuirii au scos în evidență, totodată, necesitatea ridicării potențialului productiv al solurilor podzolice.

— Pe astfel de terenuri — remarca **ing. Constantin IORDACHE**, președintele Uniunii județene Argeș, a cooperativei agricole, grîul poate da recolte ridicate, în condițiile aplicării unei agrotehnici specifice. Pe lângă executarea diferențiată a lucrărilor de pregătire a solului, o mare însemnătate o are ridicarea gradului de fertilitate și reducerea acidității, prin aplicarea de amendamente calcaroase. Ne-am propus să folosim anul acesta astfel de amendamente pe o suprafață de 40 000 de hectare. Trebuie să relev însă că se fac simțite încă greutăți în privința procurării amendamentelor calcaroase; este necesar, după părerea mea, să se studieze posibilitatea punerii la dispoziția agriculturii a unor cantități sporite de astfel de substanțe.

Calitatea seminței constituie, după cum se știe, un element esențial în reușita culturii grului. Datorită eforturilor depuse se stat, au fost generalizate în ultimii ani în producție soiuri intensive, cu valoare biologică ridicată. Importanța extinderii acestor soiuri a fost subliniată de mai toți vorbitorii.

Ing. Constantin IORDACHE, președintele uniunii cooperatiste județene Argeș: „Să se dozeze agricultura cu tractoare grele, pentru executarea arăturilor pe terenurile podzolice și efectuarea șanțurilor de scurgere a apei de pe astfel de soluri”.

— Pentru producția acestui an — declara în cadrul lucrărilor consfătuirii **ing. Ștefan ROMOȘAN**, directorul direcției agricole județene Timiș, unitățile noastre agricole au folosit pe 94 la sută din suprafața sămînță din soiuri intensive. Ca urmare, am izbutit să obținem o producție medie superioară, ceea ce ne-a permis să depășim sarcinile de livrare cu peste 5 000 de tone. De remarcat, că aceste soiuri intensive cer o agrotehnică superioară, îndeosebi asigurarea unui agrofond corespunzător. Și în județul nostru o însemnată suprafață se află amplasată în zona colinară, cu soluri podzolice. Consider că pe viitor este nevoie ca pentru astfel de zone, pe lângă lucrările agrotehnice caracteristice, și îndeosebi amendarea — măsură despre care am amintit și alți vorbitori — să se creeze un soi semi-intensiv, capabil să valorifice condițiile specifice mai bine decît soiurile aflate în prezent în cultură. De altfel, opinia mea este că cercetarea trebuie să-și îndrepte mai mult atenția asupra creării de noi soiuri de grâu; de exemplu, la ora actuală noi nu dispunem încă de soiuri potrivite pentru terenurile irigate, cu toate că în perspectivă se prevede extinderea într-un ritm rapid a suprafețelor amenajate pentru irigație.

Ing. Ștefan ROMOȘAN, directorul direcției agricole județene Timiș: „Este nevoie de o mai judicioasă repartizare a îngrășămintelor chimice pe unități, de o corelare mai justă a graficelor de livrare a substanțelor fertilizante, de respectare întocmai a acestor grafice”.

Realizarea unor producții sporite de grâu este condiționată și de asigurarea cantităților necesare de sămînță prevăzute. Consfătuirea a atras atenția asupra necesității organizării în fiecare unitate a loturilor semincere, pe care să se aplice o agrotehnică exemplară. În unitățile noastre — remarca **ing. Tiberiu MUREȘAN**, directorul I.C.C.P.T.—Fundulea, lasă mult de dorit modul de producere a semințelor de grâu. La ora actuală se face doar o înmulțire a acestora, fără să existe o preocupare pentru reimpresărea soiurilor. Este necesar, după părerea mea, să adoptăm un sistem științific de producere și înmulțire a semințelor, să se organizeze cît mai repede unități specializate în acest domeniu. Un sprijin efectiv în organizarea pe baze științifice a rețelei de producere a semințelor trebuie să-l aducă — așa cum se subliniază în Directivile Congresului al X-lea al partidului — cercetarea științifică. De asemenea, pentru asigurarea unei calități corespunzătoare se simte nevoia dotării unităților cu mijloace moderne, de mare capacitate, în scopul condiționării semințelor.

În planul de măsuri adoptat de consfătuire s-a insistat asupra unor lucrări deosebit de actuale cum sînt: asigurarea cantităților necesare, organizarea schimbului și împrumutului de sămînțe, condiționarea obligatorie a întregii cantități de grâu ce se va semăna în toamnă, efectuarea analizelor de laborator. De asemenea, s-a atras atenția asupra necesității ca specialiștii din unități să stabilească cu mult discernămint norma de sămînță la hectar, ținînd seama de soi, de valoarea culturală a semințelor, de umiditatea din sol, planta premergătoare și perioada de semănat, astfel ca să se asigure o densitate corespunzătoare.

Rezultatele multor unități demonstrează că nerespectarea epocii optime de semănat duce la scăderi importante de recoltă. La cooperativa agricolă din Ripiceni, județul Botoșani, bunăoară, pe tarlalele unde semănatul grului a fost prelungit pînă la 1 noiembrie, s-a obținut o producție cu circa 1 400 kg la hectar mai mică decît pe suprafețele unde lucrarea s-a efectuat în cadrul epocii optime. Pe bună dreptate, tovarășul **Grigore ZAINEA**, inginerul cooperativei, propunea consfătuirii să se adopte măsura ca, pentru anumite zone, semănatul grului să se facă mai de timpuriu. Firește, o importanță deosebită o are utilizarea integrală, cu randament maxim, a tuturor mijloacelor mecanice, astfel ca timpul de semănat să fie redus la minimum. De altfel, consfătuirea a apreciat că anul acesta, cu mașinile existente, semănatul va putea fi executat, pe țară în 8—10 zile lucrătoare.

O altă concluzie care s-a desprins din lucrările consfătuirii se referă la necesitatea aplicării corecte a irigației grului pe suprafețele amenajate. În

CONSACRATĂ SPORIRII PRODUCȚIEI DE GRÎU

cuvîntul său, Ing. Dan ȘERBU, directorul Direcției agricole județene Constanța, aprecia că, în anul acesta, unele unități n-au acordat suficientă atenție începerii irigațiilor în momentul cînd plantele aveau nevoie de apă. Vorbitorul a arătat că, în toamna aceasta, este nevoie ca pe terenurile amenajate, unde va fi semănat grîul, să se aplice, ținînd seama de recomandările specialiștilor, udări de aprovizionare, cu norme corespunzătoare de apă.

Este un adevăr evident; nu poate fi concepută o producție mare și de calitate de grîu fără măsuri fitosanitare potrivite. Este vorba de un întreg ansamblu de lucrări, începînd cu tratarea semințelor și sfîrșind cu combaterea dăunătorilor, atît în lan cît și în depozite. În acest scop, în cadrul consfătuirii s-a atras atenția asupra asigurării într-un termen scurt a întregii cantități de produse fito-farmaceutice necesare prevenirii și combaterii bolilor și dăunătorilor. Grijă deosebită trebuie acordată în această perioadă tratării semințelor, precum și a solului acolo unde s-a semnalat în mod frecvent atac de Zabrus.

Numeroși vorbitori au insistat asupra necesității utilizării pe scară mai largă a erbicidelor la cultura grîului. Pentru efectuarea unor tratamente în termenele optime, și o eficiență economică ridicată, din lucrările consfătuirii a rezultat că este nevoie de folosirea într-o măsură mai mare a mijloacelor mecanice, îndeosebi a aviației utilitare.

Analizînd întregul ansamblu de măsuri care concurează la sporirea producției, majoritatea participanților la consfătuire au insistat asupra perfecționării în continuare a tehnologiilor în cultura grîului; s-a pus un accent deosebit pe îmbunătățirea parametrilor funcționali ai utilajelor folosite în prezent, mai cu seamă a combinatorilor și preselor de balotat, pe înzestrarea I.A.S. și I.M.A. cu întreg setul de mașini potrivite pentru condițiile pedo-climatice ale fiecărei zone.

În actualitate — recoltările de toamnă și valorificarea superioară a produselor

Toamna, în genere, este un anotimp cînd se cere efectuat, într-un timp scurt, un volum sporit de lucrări; pe lângă pregătirile și executarea în condiții optime a însămînțării păioaselor, un loc important în activitatea lucrătorilor de pe ogoare îl ocupă recoltarea, transportul, depozitarea și livrarea produselor rezultate de la culturile tîrzii. Anul acesta, așa cum s-a apreciat în cadrul consfătuirii, se anunță o recoltă bogată la toate culturile de toamnă. Tocmai de aceea, participanții — președinți de uniuni cooperatiste județene, directori ai direcțiilor agricole și trusturilor zonale I.A.S., specialiști și alte cadre de conducere din unități de producție — și-au exprimat hotărîrea de a transforma lucrările agricole din această toamnă într-o adevărată campanie națională. „Este de datoria noastră — a relevat în cuvîntul său inginerul Zaharia HĂTEGAN, vicepreședinte al uniunii cooperatiste județene Arad — să sprijinim temeinic unitățile în buna organizare a campaniei de toamnă, astfel ca recolta să fie strînsă fără pierderi.”

Hotărîrea unanimă a participanților și-a găsit expresia în planul de măsuri adoptat de consfătuire. Printre altele, s-a hotărît ca fiecare unitate agricolă socialistă să asigure din timp necesarul de mijloace și forță de muncă, precum și folosirea integrală a acestora. În acest scop, direcțiile agricole și uniunile cooperatiste județene trebuie să îndrume unitățile de producție să-și întocmească grafice de lucru pentru recoltarea fiecărei culturi, în care să se precizeze forțele mecanice și manuale necesare, timpul de lucru, mijloacele de transport, responsabilitatea pe oameni etc. S-a accentuat că uniunile cooperatiste județene și direcțiile agricole au datoria de a organiza acțiuni de întraajutorare cu forțe de muncă între unități.

S-a stabilit să se acorde prioritate recoltării culturilor de pe terenurile ce urmează a fi însămînțate cu cereale păioase. I.M.A. și I.A.S. trebuie să se preocupe în această campanie, într-o

măsură mai mare, de folosirea cu maximum de randament a tuturor mașinilor și dispozitivelor de recoltat porumb, floarea-soarelui, cartof, sfeclă de zahăr etc.

Consfătuirea a precizat, totodată, că în perioada următoare recoltarea, sortarea și depozitarea în bune condiții a culturilor de pe loturile semincere nu trebuie să scape din atenția organelor agricole, a specialiștilor.

Pentru evitarea pierderilor de producție, îndeosebi la sfecla de zahăr și celelalte culturi alimentare — participanții la dezbaterile consfătuirii s-au referit la necesitatea unei mai strînse colaborări între organele agricole și unitățile de producție, pe de o parte, și întreprinderile de contractare și valorificare a produselor, pe de altă parte. S-a insistat în mod deosebit asupra întocmirii și respectării graficelor de livrare la legume, sfeclă de zahăr, struguri și fructe, astfel încît producția bună din acest an să fie integral valorificată. Pentru cît mai buna aprovizionare a populației este nevoie să se preia și să se depoziteze în stare proaspătă cantități cît mai mari de legume, struguri și fructe, acordîndu-se în același timp atenție industrializării și semi-industrializării produselor. S-a precizat că este de datoria uniunilor cooperatiste și a direcțiilor agricole să sprijine unitățile în recoltarea, sortarea, livrarea legumelor și fructelor contractate pentru export, astfel ca sarcinile de plan să fie integral realizate. Se va acorda, de asemenea o atenție sporită valorificării strugurilor de vin, în care scop consfătuirea a indicat să se ia măsuri pentru preluarea ritmică și asigurarea capacității de prelucrare, pentru a se înlătura situațiile din anii trecuți cînd mijloacele de transport ale unităților producătoare sau ale beneficiarului au staționat timp îndelungat la centrele de prelucrare.

Dese referiri s-au făcut în cadrul consfătuirii la problema asigurării ba-

Ing. Lucian HATMANU, directorul direcției agricole județene Iași: „Consider că trebuie rezolvată problema folosirii erbicidelor la cultura grîului. Începînd din 1970 solicităm să se repartizeze astfel de substanțe și în județul nostru”.

zei furajere. „În județul Iași — afirma inginerul Lucian HATMANU, directorul direcției agricole județene — unitățile agricole dispun anul acesta mai mult ca oricînd de însemnate posibilități pentru mărirea cantității și sortimentelor de furaje. S-au strîns deja, mai mult ca în alți ani, însemnate cantități de finuri. De asemenea, majoritatea unităților au balotat paie. Intenționăm ca în perioada următoare, să adunăm și să conservăm în condiții cît mai bune cocieni de porumb, capitulele de floarea-soarelui, resturile din legumicultură și alte produse secundare de la celelalte culturi”.

Și alți participanți la discuții au reliefat necesitatea valorificării din plin, în condiții superioare, a tuturor resurselor furajere necesare hranei animalelor pe timpul iernii.

Prezent și perspectivă

Așa cum s-a precizat în cadrul consfătuirii, în septembrie, și prima parte a lunii octombrie, în unitățile agricole

se va desfășura dezbaterile planului pe 1970, ultimul an al actualului cincinal, și măsurile ce se impun pentru realizarea acestuia. Cu acest prilej, se va face și o temeinică analiză a felului în care fiecare unitate și-a îndeplinit prevederile de plan pe anul în curs și se vor stabili măsuri concrete, a căror aplicare să ducă la îndeplinirea tuturor indicatorilor prevăzuți pe 1969.

Consfătuirea a atras atenția asupra necesității ca direcțiile agricole, uniunile cooperatiste și trusturile zonale I.A.S. să se preocupe într-o măsură mai mare de justa așezare a sarcinilor de plan în cadrul fiecărei zone și pe unități, astfel încît să fie valorificate la maximum condițiile natural-economice și să existe o strînsă corelare între sarcinile de producție, cele de investiții și economico-financiare.

Dat fiind stadiul necorespunzător în care se află în momentul de față realizarea investițiilor pe anul în curs, s-a atras în mod deosebit atenția asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea impulsării lucrărilor. Aceasta cu atît mai mult cu cît nerealizarea obiectivelor de investiții din acest an va greva asupra îndeplinirii sarcinilor de plan în anul viitor. O atenție deosebită va trebui să fie acordată realizării integrale și dării în funcțiune a obiectivelor de investiții direct productive.

Documentele Congresului al X-lea al partidului, referindu-se la dezvoltarea în perspectivă a agriculturii, au arătat necesitatea adîncirii procesului de specializare în cadrul I.A.S. și trecerea la profilarea producției în cooperativele agricole. Consfătuirea a subliniat că acum, cu ocazia așezării și dezbaterii cifrelor de plan pe 1970, este momentul cel mai propice pentru studierea posibilităților și luarea măsurilor corespunzătoare în vederea concentrării producției în mari unități, capabile să asigure cantități sporite de legume, carne de porc și de taurină și alte produse agro-alimentare. În acest scop, se vor organiza în cooperativele agricole — printre altele — ferme specializate în creșterea și îngrășarea porcilor. Uniunile cooperatiste, împreună cu direcțiile agricole, vor trebui să vegheze ca unele fonduri de investiții ale cooperativele agricole să fie folosite pentru realizarea unor obiective intercooperatiste de capacități mai mari, în principal pentru îngrășătorii de animale, sere și solarii, construcții și procurări de utilaje pentru producerea furajelor combinate etc.

O mare parte din discuțiile purtate la consfătuire s-a axat pe necesitatea folosirii cît mai raționale, cu eficiență sporită, a fondurilor de investiții destinate dezvoltării sectorului zootehnic. Este vorba de realizarea integrală a efectivelor, a construcțiilor și instalațiilor de mică mecanizare, de electricarea și asigurarea alimentării cu apă a fermelor zootehnice și altele. Totodată, s-a relevat necesitatea îmbunătățirii continue a efectivelor, printr-o organizare judicioasă a acțiunii de re-

Ing. Stelian BADEA, de la cooperativa agricolă Moșteni, județul Teleorman: „Pentru recolta de grîu a anului viitor, ne-am aprovizionat cu îngrășăminte chimice necesare întregii suprafețe; avem sîmînța asigurată, iar terenul a fost pregătit în cele mai bune condiții”.

Ing. Mihai CROITORU, directorul Stației experimentale Șimnic, județul Dolj: „Pentru unitățile agricole din zona colinară a Olteniei, îndepărtarea excesului temporar de umiditate constituie o necesitate stringentă. Este nevoie să studiem și să stabilim măsurile cele mai adecvate pentru înlăturarea acestui neajuns.”

producție și selecție, îndrumarea mai bună a acțiunilor sanitare-veterinare, astfel ca unitățile să sporească, cantitativ și calitativ, producția de origine animală. Numeroși vorbitori au împărtășit în cadrul consfătuirii experiența dobîndită pînă acum în dezvoltarea creșterii animalelor și organizarea producției zootehnice, reliefînd, totodată, măsurile ce vor fi luate pentru mărirea ponderii acestei ramuri în ansamblul producției și veniturilor din agricultură. S-a arătat, astfel, că în județul Argeș, bunăoară, ca urmare a concentrării producției, în anul viitor întreaga cantitate de carne de bovină va fi asigurată numai de șase cooperative agricole, specializate în îngrășarea animalelor din această specie.

Fonduri însemnate de investiții vor fi dirijate și spre sectorul hortiviticol. În planul de măsuri adoptat de consfătuire s-au precizat îndatoririle pe care le au uniunile cooperatiste, direcțiile agricole, trusturile zonale I.A.S., conducerea unităților de a asigura baza materială pentru viitoarele construcții din sectorul legumicol, irigarea integrală a suprafețelor cultivate cu legume, materialul săditor viti-pomicol pentru înființarea noilor plantații din toamna anului acesta. Va trebui, de asemenea, să se acorde atenție maximă extinderii lucrărilor de îmbunătățiri funciare — irigații, desecări, combaterea eroziunii solului — prevăzîndu-se în proiectele de plan utilajele, materialele și forța de muncă necesare.

În buna organizare a campaniei agricole de toamnă, în dirijarea mai științifică a producției și a muncii în unități, un rol hotărîtor îl au organele agricole, toți specialiștii din agricultură. Consfătuirea a apreciat că, în vederea perfecționării substanțiale a activității de producție și economice din unități, este nevoie ca direcțiile agricole, uniunile cooperatiste, trusturile zonale I.A.S., toate cadrele tehnice și de conducere, să-și îmbunătățească stilul de muncă, să sprijine efectiv unitățile în planificarea și organizarea producției și a muncii, în descoperirea și valorificarea corespunzătoare a resurselor existente. De asemenea, s-a subliniat rolul important pe care cercetarea agricolă îl are în modernizarea și intensificarea producției agricole, scoțînduse în relief nevoia unei mai strînse legături între știință și practică, care să asigure aplicarea în producție a celor mai noi cuceriri ale tehnicii agricole.

Participanții la consfătuire și-au manifestat în unanimitate hotărîrea de a depune eforturi sporite pentru realizarea exemplară a lucrărilor din campania de toamnă, pentru îndeplinirea integrală și depășirea sarcinilor de plan pe anul în curs, pentru punerea în valoare a tuturor rezervelor agriculturii noastre socialiste, în scopul îndeplinirii sarcinilor mari pe care Congresul al X-lea al P.C.R. le-a pus în fața acestor importante ramuri a economiei naționale.

Ing. N. FLORIAN
P. VOICULESCU

O SARCINĂ DE MARE ACTUALITATE

Asigurarea furajelor succulente

(Urmare din pag. 1)

o valorificare eficientă prin însilozare.

În structura rațiilor furajere pentru perioada de stabulație a animalelor și în special a rumegătoarelor, un loc preponderent trebuie să-l ocupe nutrețurile succulente. Pentru asigurarea lor, îndeosebi pentru zonele de sud, sud-est și sud-vest, lipsite de pășuni naturale, o importanță deosebită o prezintă cultura porumbului care, pe lângă producția de boabe, mai furnizează, prin tulpini și frunze, un nutreț deosebit de potrivit pentru însilozare. Prin calitățile sale gustative și prin valoarea nutritivă energetică, relativ ridicată, acest furaj stimulează funcția de digestie și poate asigura pînă la 70—80 la sută din necesarul de calorii pentru producția de carne la taurine și ovine, circa 50 la sută pentru producția de lapte la aceleași specii și 30 la sută din necesar la animalele în creștere. Aceasta însă numai în condițiile folosirii lui în rații echilibrate, mai ales sub raportul conținutului în proteină, raport care se asigură prin 1—3 kg. fin de lucernă sau alte leguminoase și o cantitate minimă de concentrate proteice.

Se constată însă că, deși pentru anul în curs, planul de însilozări a fost relativ redus, totuși, pînă în prezent, nu a fost realizat decît în proporție de 10 la sută, ceea ce este cu totul nesatisfăcător.

Pentru sectorul socialist al agriculturii, care posedă jumătate din efectivul de bovine și ovine și care în anul 1970 va contribui cu cantități sporite de lapte și carne la realizarea fon-

dului central, problema asigurării furajelor necesare în perioada de stabulație, în cantități și în sortimente care să le garanteze realizarea și depășirea sarcinilor planificate, este de cea mai mare actualitate. De aceea, PRIN ACȚIUNI BINE SUSȚINUTE ȘI ORGANIZATE, RECOLTAREA PORUMBULUI-BOABE, AJUNS ÎN FAZA DE COACERE „ÎN PIRGĂ” (PĂNUȘI ÎNGALBENITE) TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ IMEDIAT.

Întrucît în aceste zile tulpinile și frunzele de porumb mai păstrează încă o succulență optimă și prezintă o valoare nutritivă apreciabilă, însilozarea lor trebuie realizată concomitent cu recoltarea bobabelor, într-o perioadă maximă de două săptămîni

Prin însilozarea tulpinilor și a frunzelor se asigură valorificarea integrală a culturii porumbului, cunoscut fiind că acestea reprezintă circa 40 la sută din valoarea nutritivă totală a plantei. Totodată, tulpinile de porumb însilozate îmbunătățesc structura rației tipice stabulației, în general uscată și săracă în vitamine. În același timp, recoltarea porumbului boabe „în pirgă” și însilozarea tulpinilor oferă avantaje deosebite și pentru pregătirea terenului în condiții optime, în vederea însămînțării păioaselor de toamnă.

SE RECOMANDĂ CA FIECARE UNITATE SOCIALISTĂ SĂ ASIGURE CEL PUȚIN 5 TONE DE NUTREȚ ÎNSILOZAT PENTRU FIECARE VITĂ MARE ȘI 0,5 TONE PENTRU FIECARE OVINĂ. ÎN ACEST SCOP, COOPERATIVE-

LE AGRICOLE VOR TREBUI SĂ ÎNSILOZEZE TULPINILE DE PE COTURUL PUȚIN 100 HA. DE PORUMB ÎN FAZA „ÎN PIRGĂ”, RECOLTAREA PUTINDU-SE EFECTUA ATIT MECANIZAT CÎT ȘI MANUAL.

Pentru recoltarea mecanizată a știuleților, se pot folosi combinele CT-2R care, în paralel, toacă și tulpinile. Cu cele 1 600 de combine existente, utilizate rațional, la normă zilnică de minimum 4 ha., se pot recolta zilnic cel puțin 6 400 ha. sau, în 10 zile, 64 000 ha. În cazul recoltării manuale a știuleților, tulpinile pentru însilozare se pot recolta și toca mecanizat cu combinele C.S.U. Cu cele circa 4 000 de combine C.S.U. existente, la o normă medie zilnică de 3 ha (2-3 ha. la cele cu echipament de recoltare pe un rînd și 3-4 ha. la cele pe 2 rînduri), se pot recolta zilnic 12 000 ha. sau, în 10 zile, 120 000 ha.

Folosind perioada mai puțin aglomerată de lucrări din aceste zile, fiecare unitate poate să-și asigure mai ușor forța de muncă precum și utilajele mecanizate pentru transport, calculînd 10-15 tone de tulpini la hectar. În cazul în care unele unități nu dispun de utilaje suficiente pentru recoltarea mecanizată, se recomandă recoltarea manuală pentru care sînt necesari, în medie, circa 4 oameni la hectar.

Transportul, atît al știuleților cît și al tulpinilor, se va face imediat, folosind în acest scop atît mijloacele mecanice cît și atelajele. Pentru operativitate se recomandă ca, ziua să se recolteze și să se transporte știuleții, iar noaptea, imediat

după recoltare, tulpinile. Tocarea tulpinilor recoltate manual se va face imediat, staționar, cu tocătorile TMS—6, care există în fiecare unitate.

Umiditatea mai ridicată a porumbului-boabe recoltat în faza de coacere „în pirgă”, de 30-35 la sută, poate fi scăzută pînă la starea de păstrare, prin întinderea știuleților în strat subțire la soare cînd, în timp de 3-4 zile, se realizează același grad de uscare ca și într-un interval de 10-12 zile cînd este lăsat în pănuș, nerecoltat.

Tulpinile rezultate care în condițiile anului de acesta au o masă bogată de frunze, se însilozază ușor, datorită conținutului ridicat de zaharuri. Însilozarea lor se face după tehnica cunoscută, respectîndu-se în special următoarele reguli: **tocarea cît mai măruntă, la maximum 5 cm., pentru a asigura o mai completă eliminare a aerului și a favoriza fermentația lactică; așezarea materialului, în silozuri, în straturi groase de circa 1 m.; tasarea succesivă a fiecărui strat, cît mai puternic posibil, în care scop se folosesc tractoarele cu șenile, cu roți duble sau cu pînțeni; umplerea silozului vîrfuit, cu cel puțin 1 m. peste marginea superioară; acoperirea nutrețului însilozat, pentru a-l feri de acțiunea ploilor și a altor factori, cu materiale ieftine, folosind în primul rînd pleavă, paie, sau alte materiale existente în gospodărie. Rezultate foarte bune se pot obține prin acoperirea cu un strat de 15-20 cm, tăiței de sfeclă proaspeți, acolo unde există. O altă posibilitate de acoperire o reprezintă folosirea foliilor de polietilenă noi sau a celor recuperate de la solarii. Pentru reușita acestei importante acțiuni, este necesar ca operațiunea de umplere și acoperire a unui siloz să nu depășească 3-5 zile iar întreaga acțiune să se termine în cel mult 15 zile.**

Neîncadrarea în termenul menționat duce la depășirea fazei optime de însilozare, materialul pierzînd succulența necesară, ceea ce ar obliga la adăosuri de apă, sau alte furaje succulente.

Se recomandă ca însilozarea să se facă în silozuri existente, tranșee, gropi, silozuri de suprafață, după ce, în prealabil, s-au făcut pregătirile necesare: repararea silozurilor (taluzarea pereților, a tencuielilor căzute etc.) curățirea silozurilor de resturile existente și dezinfectarea lor pentru distrugerea germenilor rămași din anul precedent etc. Acolo unde spațiile existente sînt insuficiente este bine să se treacă la însilozarea de suprafață. În acest scop, se pot folosi posibilitățile pe care le oferă spațiile dintre unele construcții, utilizînd 1 sau 2 pereți ai acestora, denivelări naturale, sau însilozarea pe o suprafață plană, cu dimensiuni de cel puțin 6 m. lățime, care să permită tasarea cu tractorul a materialului așezat în formă de șiră. În felul acesta se realizează o masă compactă, care devine impenetrabilă pentru apă și aer. Pentru a reduce la minimum pierderile de nutreț, se recomandă căptușirea pereților cu baloți de paie sau snopi de stuf și coceni. Protecția cea mai bună o oferă învelirea cu folii de polietilenă.

Așa cum s-a precizat și cu ocazia lucrărilor celui de-al X-lea Congres al P.C.R., una din sarcinile principale care revine agriculturii în următorii ani este dezvoltarea zootehniei. Or, creșterea efectivelor de animale, sporirea producției lor și asigurarea rentabilității în acest sector sînt posibile numai în condițiile asigurării unor cantități abundente de nutrețuri. De aceea, folosirea cu eficiență maximă a resurselor pe care le oferă cultura porumbului, trebuie să constituie o sarcină de răspundere a fiecărui lucrător din agricultură.

În atenția pepinieristilor viticultori

În majoritatea pepinierelor, vițele altoite au crescut bine fiind protejate la timp de atacurile intense ale mamei viței de vie.

Sînt totuși unități, mai cu seamă în vestul țării unde creșterea și coacerea lemnului se face cu întârziere, îndeosebi acolo unde ploile au fost abundente și s-au administrat îngrășăminte azotoase în doze mari.

Pentru a favoriza coacerea lemnului și a obține vițe de calitate, acum la începutul toamnei se recomandă efectuarea următoarelor lucrări:

Descălțatul sau nivelarea biloanelor, prin care se urmărește creșterea condițiilor pentru coacerea țesuturilor la nivelul sudurii între altoi și portaltoi. Biloanele se nivelează cu sapa astfel ca vițele altoite să rămînă descoperite sub punctul de altoire. Lucrarea se execută după ce lăstarii la bază au început să se coloreze în brun. Nivelarea solului ușurează mai tîrziu scoaterea vițelor altoite, cu ajutorul plugului. Odată cu nivelarea se distrug și buruienile.

Eliminarea impurităților din școlile de vițe constituie, de asemenea, o lucrare obligatorie; ea trebuie făcută cu atenție, viticultorii ghidîndu-se în efectuarea ei după caracte-

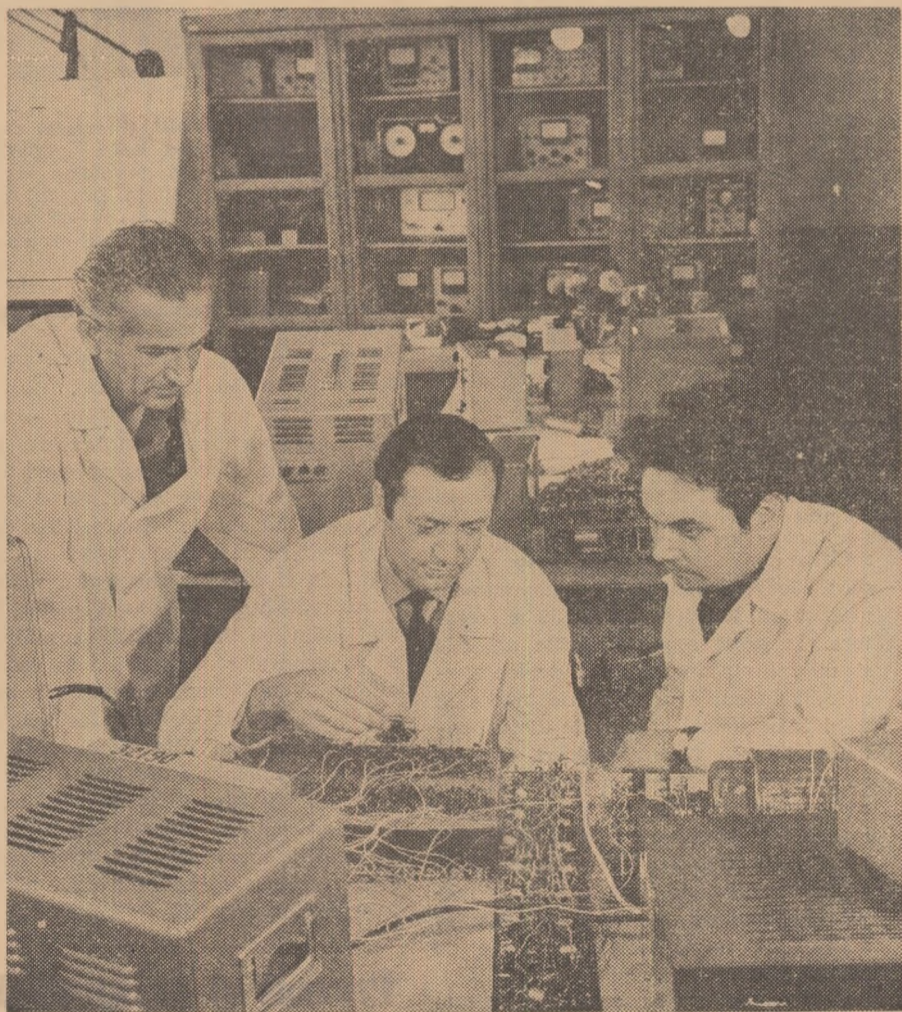
terele distincte ale soiurilor, printre care culoarea, forma și părozitatea frunzelor din vîrfurile lăstarilor. Vițele altoite din soiurile neautentice vor fi decapitate sub punctul de altoire.

Copilitul și cîrnitul lăstarilor se recomandă să fie aplicate la soiurile care au creșterea viguroasă și la cele cu coacerea tardivă a lemnului, cum sînt: Cardinal, Regina viilor, Italia, Afuz-Ali, Fetească regală și altele. Prin îndepărtarea punctelor de creștere, substanțele nutritive se depun în lemnul coriștelor și astfel se grăbește coacerea lemnului.

Stropitul în școala de vițe va fi continuat cu soluții acuprice (Zineb, Orto-Phaltan etc.). Acolo unde creșterea este slabă, precum și în cazul vițelor prea dezvoltate și cu vegetație întîrziată se recomandă stropitul cu zeamă bordeleză (0,75—1,0%), fapt care va frîna creșterea lăstarilor.

Acestea constituie ultimele lucrări executate înainte de scoaterea vițelor din școală.

Ing. L. VĂLEANU
de la Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație
Valea Călugărească,
județul Prahova

La Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii se realizează diferite aparate și dispozitive necesare procesului de cercetare a tehnicii agricole. Iată-i în fotografie pe ing. Valentin Gh. Barba, fizicianul Victor Gănescu și tehnicianul Florin Simion, din secția de aparate de măsură, la masa de lucru

ANTIVITAMINELE ÎN CREȘTEREA ANIMALELOR

Pe baza a numeroase cercetări și observații practice s-a constatat că, pentru a hrăni în mod corespunzător animalele, rația acestora trebuie să conțină, în afara celorlalți principii nutritivi (protide, glucide, lipide și săruri minerale), și o cantitate suficientă de vitamine. Neajunsurile cauzate de lipsa sau insuficiența vitaminelor în hrana animalelor au fost semnalate de mult timp. S-a constatat însă că, în anumite situații, chiar dacă prin hrană se asigură o cantitate de vitamine corespunzătoare cerințelor organismului, apar totuși simptome de carență vitaminică. Aceste constatări au permis cercetătorilor să tragă concluzia că, eliminând alți factori de neasimilare, în unele surse de hrană există substanțe care inhibă acțiunea vitaminelor, deci se comportă ca *antivitamine*.

Ferrando definește antivitaminalele ca substanțe organice cu structură asemănătoare unei vitamine, care, față de aceasta, prezintă fenomene competitive de inhibiție, cu efecte biologice asemănătoare carenței vitaminei, efecte care pot ceda prin administrarea unei cantități sporite de vitamină. A. Charton și G. Lesbouyries arată că, la descoperirea noțiunii de antivitaminale, principala contribuție a adus-o antagonismul marcant dintre sulfamide și acidul paraaminobenzoic. Numeroase alte cercetări au permis să se tragă concluzia că o serie de surse de hrană se comportă în diferite moduri ca antivitaminale. În acest sens, tot Ferrando susține că drojdiile vii, care au un conținut ridicat în vitaminele complexului B, creează în tubul digestiv tulburări de digestie și absorbție a vitaminelor, acționând asemănător cu antivitaminalele. Dezvoltându-se în intestin, ele utilizează vitaminele existente în hrană lipsind animalul de substanțele respective.

Braude, Koh și White au semnalat în levuri existența unei substanțe înzestrată cu acțiune antivitaminică D la porci. Deși această substanță nu a putut fi identificată din punct de vedere chimic s-a constatat totuși că este termolabilă. Ewer și Bertrum au constatat existența unei antivitaminice D în ovăzul verde tânăr, demonstrând că rahitismul este mult mai frecvent în turmele de ovine care pășunează pe pașiștile cu ovăz tânăr, decât la cele care pășunează pe pășuni cu raigras. Autorii menționați au remarcat că, în această situație, pentru prevenirea rahitismului, sînt necesare doze de vitamină D mult mai mari decât cele recunoscute ca suficiente. De aici au tras concluzia că ovăzul tânăr conține o antivitamină D.

S-a constatat, de asemenea, că sulfina alterată conține o antivitamină K, deoarece consumarea acesteia produce la

bovine o diateză hemoragipară manifestată prin hemoragii mortale, ocazionate mai ales de diverse traumatisme. Roderick a semnalat la aceste animale o întîrziere a coagulării singelui datorită scăderii cantității de protrombină din sînge, Quick a reproduc experimental boala la iepuri ; hrînindu-l cu sulfina alterată a constatat dispariția sindromului hemoragipar după administrarea lucernei. Campbell și Link au reușit să izoleze din sulfina alterată substanța care determină sindromul hemoragipar și au stabilit că este identică cu dicumarolul, care provine

din descompunerea cumarinei, substanță existentă în sulfina.

Pornind de la asemănarea de structură chimică ce poate exista între o vitamină și antivitamină sa, Woods și Fildes au emis ipoteza că antivitamină acționează substituindu-se vitaminei în celulă. Autorii menționați consideră că între vitamine și moleculele similare ale antivitaminelor există o competiție asemănătoare aceleia care se observă în cazul oxigenului și oxidului de carbon față de hemoglobina din sînge.

Cunoașterea deplină a mecanismului de acțiune a antivitaminelor, deocamdată numai ipotetică, va permite soluționarea a numeroase probleme de fiziologie, nutriție și patologie. Folosirea lor va face posibilă crearea unor vitamine experimentale mult mai rapid decât în cazul administrării unui regim carentat, iar terapia va avea nu numai o importanță practică deosebită, ci va deschide și noi posibilități de cercetare.

Conf. dr. ing. Iulian ZĂBĂVĂ
Institutul agronomic
„N. Bălcescu” — București

Principalele substanțe cu acțiune antivitaminică

Vitaminele	Antivitaminalele corespunzătoare
Vitamina A	Nu se cunosc antivitaminale
Vitamina D	Factor nedeterminant, existent în levuri
Vitamina E	Acizi grași polinesaturați din uleiul de ficat de pește ; alfatocofeolchinona
Vitamina K	Dicumarolul obținut sintetic de Auschutz (metilen-bis-3,3' dihidroxi-4,4' cumarină); cloro-2 naftochinonă-4 izomorf al lui metil-2 naftochinonă-1,4 (menadionă) și al lui cloro-2 hidroxi-3 naftochinonă-1,4 izomorf al fticolului ; alfa-tocofeolchinona ; 2-3 dicloronaftochinona ; 3-4 hidroxi, 1-4 naftochinona
Vitamina F	Taurina ; Elaidina
Vitamina B ₁	Tiaminaza din peștele crud și unele moluște ; hidroxitiamina și butiltiamina ; piritiamina și oxitiamina ; pirofosfatul de tiazol ; unii derivați de 6-amidopirimidine, acidul uric, acidul piruvic, metilgloxalul etc.
Vitamina B ₂	Izoriboflavina, galactoflavina și dicloroflavina ; propamidina ; atebina și chinina
Vitamina B ₁₂	Soluția diluată de vitamina B ₁₂ tratată cu peroxid de hidrogen ; 1-2-dicloro-4,5-diaminobenzen
Vitamina PP (acidul nicotinic)	Substanța pelagrosă din porumb ; 3-acetilpiridină, acidul 3-piridinsulfuric, sulfapiridina ; di-treonina, di-fenilalanina ; roșul de catechina
Acidul pantotenic	Sulfapiridina, succinil-sulfatazolul, acidul salicilic, fonilpantotenonul
Piridoxina	Dezoxipiridoxina și derivații săi fosforilați ; metoxipiridoxina, toxii pirimidinofosfatul ; hidrazida acidului izonicotinic ; 4-5-bisdeoxipiridoxina
Acidul folie	Sulfamidele, unele substanțe antimalarice acidul 7-metilfolie, acidul 4-aminopteroilglutamic, acidul pteroilaspartic (numai la păsări) ; Aminopterina ; acidul metilpterioic
Biotina	sulfobiotina, desthiobiotina, avidina ; sulfoguanidina, succinilsulfatazolul, sulfanilamida ; acidul imidazolin caproic
Acidul paraaminobenzoic	Sulfamidele
Colina	Arsenocolina
Inozitolul	V-hexaclorociclohexanul
Vitamina C	Acidul glucoascorbic

CĂRȚI NOI

ÎN EDITURA AGROSILVICĂ

INTRETINEREA ȘI FOLOSIREA PAȘUNILOR ȘI FINETELOR

În cele 198 de pagini ale cărții, realizată de ing. M. Pop pe baza unei ample bibliografii, este prezentată problema pășunilor și finetelor din țara noastră. Autorul se ocupă, în primul rînd, de vegetația pășiștilor naturale de cîmpie, dealuri și podișuri, munte, lunci, sărături, după care dă indicații cu privire la defrișarea vegetației lemnoase, combaterea eroziunii pe pășiști, lucrările de îngrijire a acestora.

O deosebită atenție este acordată înființării pășiștilor cultivate și măsurilor de sporire a producției și îmbunătățirii lor.

CUM APRECIEM CALITATEA CĂRNII DE VINAT ȘI PEȘTE

Carte de largă utilitate, destinată nu numai celor care practică vînătoarea și pescuitul, ci și... consumatorilor. Autorii — medicii veterinari Vadim Nesterov și Simion Oană — trec în revistă, în primul rînd, factorii care condiționează calitatea cărnii respective, după care dau indicații practice cu privire la scoaterea organelor, transportul vinatului împușcat și depozitarea lui.

Sînt expuse, de asemenea, bolile transmisibile și netransmisibile de la vînat la om, controlul calitativ al cărnii de vînat, aprecierea stării ei de prospețime, prepararea acesteia. Ultimele capitole sînt consacrate controlului păștrării și preparării cărnii de pește.

ÎN EDITURA ȘTIINȚIFICĂ

INTREBARI ȘI RASPUNSURI

Lucrarea este editată sub auspiciile Direcției circulației din Inspectoratul general al Miliției și realizată de către un colectiv alcătuit din : col. Haralambie Vlăscănu, col. Victor Beda, lt. col. Octavian Mihăilescu, maior Matei Florea, lt. maj. Mircea Ioan, maior Ion Manolescu, lt. Ștefan Marin, lt. maj. Radu Panaitescu.

După prezentarea Decretului nr. 328 din 28 aprilie 1966 cu privire la circulația pe drumurile publice și a Regulamentului pentru aplicarea acestui decret, cartea redă indicatorul complet pentru circulație, cu figurile respective în culori, apoi marjarele necesare.

Partea a doua a cărții cuprinde 640 de întrebări din chestionarele de examinare a candidaților la examenul pentru conducători auto iar în partea a treia sînt explicate unele întrebări din chestionarele de examinare.

I. C. V. B. „PASTEUR” RECOMANDĂ :

Prevenirea și combaterea colibacilozei purceilor sugari

Boala produsă de E. coli la purceii sugari, cunoscută sub denumirea de „colibaciloză, colidizenterie, diareea neonatală, diareea albă” etc este frecvent întâlnită și constituie o adevărată calamitate pentru producție, mai ales cînd apare la purceii în vîrstă de cîteva zile.

Colibacilul, larg răspîndit în mediul înconjurător, este un germin caracterizat printr-o putere invazivă slabă. În intestinul purceilor apare îndată după naștere și constituie un component al florei intestinale. Adeseori, germinul rămîne cantonat numai în tractul gastrointestinal, de unde se izolează în stare pură sau, traversînd peretele intestinal, pătrunde în organism și se izolează din organele parenchimatose. Sub influența unor factori nocivi asupra organismului, germinul își manifestă patogenitatea și produce boala prin formele toxice existente în celula bacteriană.

Colibaciloza, considerată ca o toxinfecție condiționată, îmbracă uneori un caracter contagios pronunțat, fiind produsă de anumite serotipuri de E. coli. Serotipul de E. coli, care provoacă această boală este de obicei același în unele crescătorii. Astfel, tulpinile de E. coli izolate de noi de la purceii bolnavi într-o unitate aparțineau numai serotipului O147, iar în alta — serotipului O45.

Apariția colibacilozei depinde în primul rînd de serotipul patogen de E. coli și de predispoziția purceilor, reprezentată printr-o carență specifică care depinde de lipsa anumitor anticorpi specifici la scroafele mame. Infecția este legată și de anumite stări fiziologice sau schimbări ivite în viața purceilor. Condițiile necorespunzătoare de alimentație a scroafelor gestante, lipsa sau producția exagerată a laptelui, măsurile insuficiente de igienă în adăposturi etc sînt factori care favorizează apariția bolii.

Sursa de infecție ale căilor genitale (endometrite) sau ale glandei mamare. Unele tulpini de E. coli patogene se găsesc chiar și în tubul digestiv al scroafelor mame, de unde sînt eliminate în mediul extern.

Boala se manifestă uneori în primele 12 ore de la naștere sau după cîteva zile. De obicei, purceii se nasc sănătoși iar simptomele apar subit fără o cauză aparentă. Purceii bolnavi sînt lipsiți de vîlcioane, nu sug sau sug puțin și au o diaree profuză. Materiile fecale sînt apoase, de culoare galben-îrî sau galben-albicioase, cu miros caracteristic puternic, fetid, care se simte în tot grajdul. Coada și picioarele posterioare sînt murdare sau acoperite cu cruste gri-gălbui, purceii bolnavi slăbesc, tremură, pielea devine umedă, capătă o culoare palidă-murdară, se încrețește, perii se zburlesc, spinarea se îndoaie (se coșează), mersul este țepăp și nesigur și adesea nu se mai pot ține pe picioare. Datorită diareei apare deshidratarea purceilor, care se manifestă printr-o sctep persistentă. Purceii mor în 1-2 zile, adesea într-o stare comatoasă și de epuizare completă. Mortalitate poate varia de la 1-2 purcei pînă la toți purceii aceleiași scroafe. Purceii supraviețuiesc revin în mod lent la normal, însă rămîn cu o stare de slăbiciune timp de mai multe săptămîni și o întîrziere în creștere.

Combaterea și profilaxia cu succes a colibacilozei la purceii sugari este o problemă complexă și uneori greu de realizat. Tratamentul trebuie neapărat completat cu aplicarea unor măsuri de zoohigienă și instituirea unei alimentații de lîună calitate la scroafe.

În scop terapeutic se pot folosi antibiotice, sulfamide, vitamine etc. Tratamentul se va institui imediat. Medicația per oral este de obicei cea mai eficace cînd se administrează ncomicină, colimixină, cloramfenicol, streptomycină, nitrofuran. Observațiile din practică, confirmate prin teste de laborator, au

demonstrat că tulpinile de E. coli izolate în unele crescătorii de colibaciloză, devin repede rezistente la cele mai multe antibiotice și în deosebi la tetraciline și streptomicine. Instituirea unui tratament rațional cu antibiotice în colibaciloza purceilor comportă, în primul rînd, izolarea și identificarea germinului și apoi testarea sensibilității sale față de antibiotice. Această cercetare denumită *antibiogramă*, este foarte utilă pentru orientarea medicului veterinar în alegerea antibioticelor active față de germinul în cauză și evitarea acelorora foarte probabil inutile.

Intr-un focar de colibaciloză este necesar să se facă o verificare periodică, prin teste de laborator, a sensibilității față de antibiotice a tulpinilor de E. coli care se izolează ulterior.

Necesitatea executării antibiogramelor se impune pentru aplicarea unui tratament just și eficace. Nu trebuie folosite tratamente oarbe, fără antibiogramă, căci sînt iraționale, inutile și neeconomice.

Printre alte măsuri terapeutice, nu se va neglija administrarea de lichide purceilor deshidratați. Este preferabil să se injecteze intraabdominal ser fiziologic cu soluție de glucoză 20-40 la sută (cite 10-30 ml). Eficace s-au dovedit și culturile de bacterii acidofile sau propionice, cultura mixtă de bacterii și ciuperci producătoare de lîmlicimică, cînd s-au administrat per os purceilor.

Măsurile de prevenire se referă la aplicarea unor metode de creștere prin care să se elimine cauzele apariției bolii, la mărirea rezistenței organismului purceilor față de infecție și la reducerea numărului de germeni. Creșterea intensivă a purceilor trebuie însoțită și de măsuri de zoohigienă adecvate, dezinfecția împurîindu-se necondiționat. Se va da atenție alimentației scroafelor mame. Rația trebuie să conțină din abundență proteine de origine animală, săruri minerale (calciu și fosfor), microelemente (fier, cupru, mangan, zinc, cobalt etc) și substanțe active, în-deosebi vitamina A, D, complex B, pentru a asigura o lactație abundentă, bogată în imunoproteine. Purceii vor fi lăsați să sugă imediat după naștere pentru a se asigura resorbția anticorpilor anti-coli din intestinul ingerați prin colostru. Pentru a mări rezistența organismului, tratamentele antimicrobiene se vor asocia cu vitamina A + D₂, fier injectabil sau sînge citratat de la scroafă.

Dr. T. BUGEAC

ANCHETĂ

Un obiectiv actual pentru silvicultori

INTENSIFICAREA REFACERII ARBORETELOR SLAB PRODUCTIVE

„Aurul verde”, această importantă bogăție a țării, este din ce în ce mai bine pusă în valoare. În anii primului cincinal, datorită măsurilor luate de partid și de stat, au fost obținute realizări însemnate în dezvoltarea patrimoniului forestier, în gospodărirea cât mai rațională a pădurilor. Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. au trasat noi sarcini pentru perioada următorului cincinal și în domeniul silviculturii. În anii 1971—1975 va trebui să sporească preocupările pentru conservarea, apărarea și dezvoltarea fondului forestier. Un accent deosebit se va pune pe refacerea pădurilor, pe înlocuirea arborilor cu productivitate scăzută, cu specii silvice valoroase, repede crescătoare. În articolul de față specialiștii silvici ne vorbesc despre măsurile ce trebuie luate în scopul impulsivării ritmului de refacere a arborilor slab productivi și ridicării potențialului viitoarelor plantații, despre cimentarea legăturii dintre cercetare și producție.

Ing. Horia NICOVESCU

director în Departamentul silviculturii

În actualul cincinal volumul anual al lucrărilor de refacere a arborilor degradate a atins circa 80 000 de hectare, urmând ca în anii 1971—1975 acțiunea de împăduriri pe astfel de terenuri să fie extinsă pe mai mult de 110 000 ha.

În perioada următoare va trebui deci să ne îndreptăm și mai mult atenția spre intensificarea ritmului de refacere a arborilor slab productivi. Descoperirea și punerea în valoare a tuturor posibilităților pe care le avem în această privință, înlăturarea unor greutăți și deficiențe care mai persistă în activitatea noastră, legătura mai strinsă dintre cercetare și producție în scopul determinării celor mai eficiente metode de împădurire constituie, după părerea mea, probleme de mare actualitate.

Ocoalele silvice nu reușesc întotdeauna să asigure, prin unitățile de exploatare, doborârea arborilor și evacuarea masei lemnoase de pe unele suprafețe cu arbori degradate; este adevărat că lemnul provenit de pe aceste suprafețe este calitativ inferior sortimentelor din exploatarea curentă, în unele cazuri fiind necesare și instalații speciale pentru scosul și apropiatul lemnului. Consider că pentru

remedierea acestor lipsuri trebuie să acționăm în două direcții: impulsivarea lucrărilor de exploatare, transport și curățire a parnetelor, pe de o parte, și găsierea unor soluții noi pe plan central, eventual unele măsuri de coînteresare a populației rurale pentru valorificarea sortimentelor lemnoase inferioare, deficitare, pe de alta.

În ceea ce privește împăduririle, prin soluțiile adoptate s-a dat și pînă acum atenție extinderii unor specii repede crescătoare de rășinoase și foioase cum sînt douglasul, pinul strob, pinul silvestru și cel negru, plopul, salcia, salcîmul, precum și unor specii autohtone valoroase (molidul, bradul, gorunul) cu producție ridicată de masă lemnoasă. În această ordine de idei, amintim că unitățile silvice au fost efectiv sprijinite de sectorul de proiectare din I.C.S.P.S., prin elaborarea unor studii tehnico-economice bazate pe efectuarea cartărilor staționale a acestor terenuri.

Consider însă că producția poate fi ajutată mai mult de cercetătorii și specialiștii I.C.S.P.S. Printre problemele mai urgente, care își așteaptă rezolvarea, se numără cele legate de stabilirea soluțiilor de refacere în anumite condiții dificile cum ar fi pe unele terenuri unde apar fenomene de înmlăștinire temporară, în stațiunile cu soluri excesiv de grele, în condiții climatice extreme etc. Am solicitat elaborarea unor soluții complete, care să

poată fi aplicate în practică cu costuri reduse pe unitatea de suprafață; mă gândesc la unele soluții care să nu antreneze defrișarea cioatelor din arboretul matern, la nivelări și arături adînci, lucrări care sînt destul de costisitoare. Atenția cercetătorilor trebuie îndreptată și spre rezolvarea unor probleme legate de mecanizarea lucrărilor de refacere a arborilor degradate. Este adevărat că, în ultima perioadă, s-au elaborat o serie de tipuri noi, moderne, de utilaje pentru silvicultură, dar extinderea în producție a acestora nu este, în toate cazurile satisfăcătoare, iar exemplarele de serie au dat uneori rezultate inferioare prototipurilor. De asemenea, avem nevoie de elaborarea unor metodologii de calcul a eficienței economice în cazurile de refacere integrale.

Interesează în mod deosebit determinarea cu exactitate a costurilor celor mai corespunzătoare, necesare înființării plantațiilor, astfel ca investiția efectuată să aibă un efect economic ridicat, stabilirea momentului optim de intervenție — din punct de vedere economic — în viața unui arboret de slabă productivitate, în așa fel ca pierderile de masă lemnoasă de slabă calitate să fie cât mai reduse, iar sporul realizat la sortimentele valoroase, cât mai mare.

Încă un aspect. Sîntem în curs de elaborare a unui studiu (faza de teren s-a încheiat) privind crearea pe circa 100 mii ha a unor culturi speciale producătoare de lemn pentru celuloză; am prevăzut ca o parte din aceste culturi să fie înființate în locul unor arbori degradate. Cercetările încă n-au lămurit o serie de probleme privind tehnica de instalare a acestor culturi, creșterile realizabile, ciclurile de producție posibile, oportunitatea aplicării îngrășămintelor și a irigațiilor la unele specii etc. Consider că în această direcție, oamenii de știință pot da răspuns la unele din problemele amintite și prin studierea unor culturi mai vechi, instalate de ocoalele silvice

în cele mai diferite condiții staționale; nu este deci necesar să se ia totul de la început, ci se pot trage anumite concluzii preliminare și din experiența obținută în această direcție de unitățile de producție.

Nicolae FLORICICA

inginer șef al Inspectoratului silvic județean Ilfov

De la început țin să subliniez faptul că pentru unitățile silvice de pe cuprinsul județului nostru, refacerea arborilor slab productivi și mărirea procentului speciilor repede crescătoare, cu valoare biologică ridicată, constituie preocupări la ordinea zilei.

Desfășurarea cu succes a acestor acțiuni de mare importanță pentru dezvoltarea patrimoniului silvic este strîns legată de pregătirea în bune condiții a terenurilor pe suprafețele ce urmează să fie anual refăcute. Or, în această privință cuvîntul hotărîtor îl au mijloacele mecanizate. Socotesc că în viitor va trebui acordată mai multă grijă dotării unităților cu astfel de utilaje și folosirii lor cu randament maxim. Spun acest lucru deoarece și în județul nostru există încă rămăneri în urmă în ceea ce privește lucrările de dezrădăcinare și scarificare a solului pe suprafețe ce urmează a fi reîmpădurite. Se simte, totodată, nevoia ca I.M.A. din județ să ne sprijine în mai mare măsură în acțiunea de împăduriri.

S-a vorbit și se vorbește mult de ridicarea gradului de economicitate a activității noastre. Sînt de părere că și în această privință avem încă destule rezerve insuficient puse în valoare. Noi am experimentat cu rezultate destul de bune regenerarea arborilor degradate prin unele procese și metode mai puțin costisitoare decît refacerea integrală. Este vorba de însămințarea cu specii de cvercinee, sub masiv, și de ajutorarea regenerării naturale prin folosirea, pentru protecție, a arboretului existent. Exploatarea acestuia din urmă s-a făcut prin 2—3 tăieri, în interval de 2—4 ani. La ocoalele silvice Brănești, Bolintinu și Comana, unde s-au efectuat asemenea experimentări, hectarul de plantație refăcută (ajunsă la starea de masiv închis) a costat în jur de 1100 lei, față de 10 000—12 000 lei în cazul refacerii integrale. Asemenea metode, aplicate pe scară de ce în ce mai largă, ar putea contribui — după părerea mea — la refacerea mai rapidă a arborilor slab productivi, la reducerea cheltuielilor necesare înființării plantațiilor.

F. NICOLAE

Roși de... ceară, borcane cu miere și sucuri de mure, smeură și afine...

Caprele negre, ai-doma celor ce apar pe crestele munților, de data aceasta împăiate, într-un colț atractiv al pavilionului

Foto : C. DUMITRU

SILVICULTURA ȚĂRII LA EXPOZIȚIA „ROMÂNIA 1969”

Grupuri masive de vizitatori la pavilionul silviculturii, industriei exploatării și prelucrării lemnului și industriei de mobile din cadrul Expoziției Realizărilor Economiei Naționale. O suită de utilaje pentru exploatarea forestieră — de la funciulare la tractoare și camioane de transportat bușteni, îi familiarizează pe oaspeții încă din exterior cu ambianța sectorului respectiv.

În prima sală atrage în mod deosebit atenția o hartă uriașă pe care sînt indicate, cu nuanțe diferite de verde, pădurile țării — de rășinoase, fag, stejar — cele de „amestec” și de luncă, apoi drumurile forestiere, perimetrele de ameliorare a terenurilor degradate, stațiunile de cercetări științifice, pepinierele centrale, întreprinderile de produse finite din lemn, complexele pentru industrializarea lemnului, combinatele de celuloză, principalele fabrici de cherestea.

Cît de intensă muncă s-a desfășurat în ultimul sfert de veac pentru refacerea și dezvoltarea patrimoniului silvic se poate sesiza din cîteva date statistice, prezentate pe panouri încadrate de fotografii uriașe, ce redau activitatea lucrătorilor din pădurile noastre. Numai în perioada 1948—1969, pentru redarea în circuitul productiv a suprafețelor dezgolate prin exploatarea lemnului, au fost împădurite și completate peste 1 500 000 de hectare.

Un grup de elevi ascultă explicațiile ghidului. Reținem între altele că, în viitorul cincinal, în țara noastră vor fi reîmpădurite 270 000—280 000 de hectare, cu specii de arbori din cele mai valoroase.

Iată panouri de mari dimensiuni ce redau păduri străbătute călare de către lucrători îmbrăcați în costumul lor specific, cu pălării și veșminte de culoarea frunzelor. Iată imagini din activitatea celor 1 300 de pepiniere silvice, unde se produce în fiecare an circa 300 milioane de puleți din 35 specii de rășinoase și foioase. Aflăm că pentru asigurarea semințelor de arbori au fost constituite, numai pentru rășinoase, rezervații speciale pe 80 000 de hectare, iar pentru foioase, pe 26 500 hectare.

Din numeroși „cilindri” expuși în linie, parcă se revărsă semințe de molid, frasin, paltin, fir de fag și de brad, colțani și gale (resturi de coaje) din care se extrage tаниn.

Dar, activitatea silvicultorilor este extrem de bogată. La unul din standuri sînt prezentate borcane cu sucuri de mure, zmeură și afine, pulpe de coarne și fragi, destinate exportului, apoi MARC-ul (un suc concentrat de fructe de pădure) și mai departe cupe cu ciuperci (gălbiori, crăițe, hribi) — borcane cu miere și roși de ceară de albine, snopi de răchită „fiartă” și „nefiartă” (pentru confecționatul coșurilor) și multe alte produse specifice acestui mare sector al economiei naționale.

Iată-ne și în lumea animalelor pădurii, unde în desigurii ticsuți luminate pot fi văzute căprioare, urși, veverițe, cocoși de munte (firește împăiați), apoi fazani, prepelițe, dropii, stirci, călifari — alături de numeroase trofee (coarne de cerb și căprioari, cranii etc.) pentru care, la concursurile de la Florența și Novi Sad au fost obținute zeci de medalii de aur și argint.

Admirăm și frumoasa dioramă ce redă pădurile din zona orașului Sinaia, cu vestitele cabane marcate aici prin lumini verzi și roșii și întinsa rețea de drumuri

Ion DRINCU

LA I.A.S. BIHARIA

ACTIVITATEA SINDICALĂ—
GREFATĂ PE SARCINILE
MAJORE ALE ÎNTREPRINDERII

Inițiată la 1 aprilie 1967 cu titlu experimental, ca unitate etalon, I.A.S. Biharia a reușit, prin rezultatele sale, alături de multe alte întreprinderi agricole, să confirme pe deplin justetea măsurilor luate de partid privind reorganizarea agriculturii de stat. De unde pînă în 1967 cele trei gospodării agricole de stat care au alcătuit actuala întreprindere aduceau anual o pierdere globală de circa 5 000 000 de lei, în anul constituirii sale I.A.S. Biharia a realizat un beneficiu de peste 3 300 000 de lei, iar în 1968 activitatea de producție s-a soldat cu beneficii ce depășesc 5 800 000 lei.

De bună seamă că, pașii importanți făcuți de întreprindere pe drumul reabilitării se datoresc, în principal, noului mod de organizare a unității, care oferă posibilitatea unei mai chibzuite folosiri a mijloacelor materiale și bănești ca și celorlalte măsuri inițiate în vederea bunei desfășurări a procesului de producție. Aș vrea să subliniez, în cele ce urmează, că, alături de conducerea tehnico-administrativă, de consiliul de administrație, o contribuție însemnată la continua îmbunătățire a activității întreprinderii a adus-o și comitetul sindicatului, care și-a axat întreaga muncă spre mobilizarea colectivului la realizarea sarcinilor unității. În acest context, o importanță deosebită o are buna organizare și desfășurare a întrecerii socialiste.

Pentru ca întrecerea să se desfășoare pe o bază cât mai reală, comitetul nostru sindical a sprijinit și sprijină conducerea întreprinderii și a fermelor să efectueze, cu mult înainte de începerea anului, o judicioasă defalcare a sarcinilor de plan, sarcini pe care apoi le popularizează în rîndul salariaților, creînd astfel posibilitatea unei cunoașteri amănunțite a indicatorilor. În felul acesta, fiecare lucrător este în măsură să aprecieze just posibilitatea de realizare și depășire a planului, de creștere a eficienței economice la nivelul locului său de muncă și, ca atare, să-și ia angajamente care au sorți de îndeplinire. Și, nu numai să-și ia angajamente ci să facă, totodată, și propuneri adecvate, menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de muncă și a întregului proces de producție.

Aș dori să accentuez că, în ultima vreme, comitetul sindicatului acordă cea mai mare atenție acestor propuneri făcute în adunările grupelor sindicale, pe care le aduce întotdeauna la cunoștința consiliului de administrație și insistă ca ele să fie traduse în fapt. Numai în anul acesta, zeci de asemenea propuneri, de însemnătate aș spune vitală pentru întreprindere și ferme, au fost sau sînt în curs de îndeplinire. Pavarea padocurilor de vară pentru vacile cu lapte și betonarea drumurilor interioare din Ferma nr. 1 Biharia (propuneri făcute de Alexandru Pușkas), construirea unui șopron pentru îngrășămintele chimice și a unei hale de sortat portaltoi, reamenajarea unor locuințe pentru muncitorii la ferma nr. 3, ori introducerea mecanizării într-unul din grajdurile fermei nr. 4 Ciuhoi sînt doar cîteva dintre acestea.

O altă preocupare de bază a comitetului sindicatului, pentru asigurarea îndeplinirii angajamentelor a fost și este urmărirea ca toate locurile de muncă să fie bine și la timp aprovizionate cu materii și materiale. În nenumărate rînduri, bunăoară, intervențiile noastre la conducerea administrativă pentru a se face aprovizionări cu piese de schimb, furaje, îngrășăminte, au fost înțelese și soluționate în termene scurte.

Comitetul sindicatului militează, de asemenea, în mod susținut pentru introducerea tehnicii și tehnologiei înaintate în muncă, participînd activ la întocmirea planurilor tehnice. Urmărind creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, în unitate se aplică cu succes cîteva măsuri tehnice foarte bune. Astfel amintim adaptarea și utilizarea combinei CI la recoltarea porumbului, folosirea erbicidelor și a mașinilor mecanice de recoltat furaje etc. Sprijinim, totodată, introducerea în practică a studiilor elaborate de compartimentul de organizare științifică a producției și ne preocupăm în permanență de asigurarea documentării teh-

nice a salariaților din ferme, folosind în acest scop materialele difuzate de Consiliul Superior al Agriculturii, de Departamentul I.A.S. O mare atenție o acordăm generalizării practicii înaintate, organizînd schimburi de experiență între ferme. Astfel de schimburi de experiență au fost inițiate, de pildă, pe teme cum sînt producerea unui siloz de calitate, înființarea și întreținerea plantațiilor de piersic, irigarea la porumb etc.

Pentru ca întrecerea socialistă să se desfășoare într-un ritm cât mai susținut ea este îndeaproape urmărită de-a lungul întregului an. Conducerea întreprinderii și fermelor asigură în permanență ținerea evidenței rezultatelor, astfel că putem să intervenim atunci cînd se constată deficiențe. Lunar, în adunările de grupă se stabilesc evidențiatii, care sînt popularizați prin ședințe, foaia volantă, gazete de perete și panouri de onoare. Pe lângă stimulentele morale, evidențiatii noștri beneficiază de recompense materiale, în raport cu rezultatele obținute de fiecare în parte. Printre altele, aș vrea să relev că anual comitetul sindicatului organizează excursii în diferite locuri ale țării, la care iau parte cei ce se remarcă în activitatea de producție.

Toate aceste măsuri au darul să întrefină în permanență un viu spirit de emulație, contribuind la realizarea și depășirea sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate în cadrul întrecerii socialiste.

Recent, am făcut bilanțul realizărilor obținute în cinstea celor două mari evenimente care au avut loc în luna august. Și, trebuie spus, că întreprinderea noastră s-a achitat pe deplin de angajamentele luate în întrecerea socialistă. Astfel, de pe cele 500 de hectare cu orz am realizat o producție medie de 3 350 kg, cu 450 de kg peste prevederile planului; la grâu, de asemenea, pe cele 1 000 de hectare cultivate, producția a fost cu 639 de kg la hectar mai mare decît cea planificată și cu 239 kg peste prevederile angajamentului. Producția de lapte-marfă pe care ne-am angajat să o realizăm în cinstea Congresului al X-lea al partidului a fost și ea depășită cu 112 hl, iar activitatea economico-financiară a întreprinderii s-a finalizat cu depășirea veniturilor cu peste un milion de lei și realizarea unei economii la cheltuieli de mai bine de jumătate de milion de lei.

Pornind de la rezultatele obținute, colectivul de salariați din întreprinderea noastră este hotărît să depună eforturi sporite pentru a-și îndeplini și depăși angajamentele luate pe întregul an, pentru a contribui într-o măsură din ce în ce mai mare la realizarea obiectivelor însemnate pe care Congresul al X-lea al P.C.R. le-a pus în fața agriculturii de stat. În ce-l privește, comitetul sindicatului va continua să-și grefeze și mai mult activitatea pe sarcinile majore ale întreprinderii, în așa fel încît contribuția sa la buna desfășurare a procesului de producție, la mobilizarea și valorificarea resurselor materiale și umane ale unității să se facă tot mai mult simțită.

Valer ȚIRLEA
președintele
comitetului sindicatului
de la I.A.S. Biharia,
județul Bihor

Breviar
juridic

INVENȚIE,
INOVAȚIE SAU
RAȚIONALIZARE?

Intr-un număr precedent ne-am ocupat de problemele privind recompensele pentru activitatea de invenții, inovații și raționalizări. Deoarece unii dintre cititorii noștri nu fac încă o distincție clară între cele trei categorii de creații tehnice, vom încerca să aducem unele precizări în această privință, în conformitate cu normele legale existente.

Amintim, înainte de toate, că se consideră invenție rezolvarea unei probleme tehnice din orice ramură a economiei, științei, culturii, ocrotirii sociale sau apărării țării care prezintă noutate și progres față de stadiul cunoscut al tehnicii mondiale, iar autor al invenției este persoana care a creat-o. Dacă invenția este rezultatul unei activități comune, toate persoanele care au avut contribuție creatoare sînt coautori. Trebuie precizat însă, că persoanele care au dat numai un ajutor tehnic, contribuind la executarea în fapt a invenției nu au calitatea de coautori.

Autorul unei invenții sau succesorul său în drepturi poate fie să ceară să li se acorde brevetul de invenție, fie să cedeze unei întreprinderi drepturile cu privire la invenție, în care caz acestea i se acordă brevetul de invenție, iar autorului certificat de inventator, cu toate drepturile ce decurg de aici. Cererea de invenție se depune de către inventator sau succesorul său în drepturi la Oficiul de Stat pentru Invenții din cadrul Consiliului Național al Cercetării Științifice.

În sectorul agricol, de pildă, se acordă brevet de invenție pentru realizările tehnice care au ca obiect soiuri noi de plante și rase noi de animale, superioare ca productivitate și calitate față de cele existente, experimentate și omologate în mod oficial de forurile competente de specialitate. Prin soiuri de plante brevetabile se înțeleg soiurile de plante agricole nou create obținute prin selecție individuală, hibridare, tratare cu agenți chimici sau prin poliploidie. Rase de animale brevetabile sînt rasele și liniile nou create (din speciile bovine, cabaline, porcine, ovine, caprine, păsări, animale de blănă, albine, viermi de mătase, pești, animale de laborator) obținute prin selecție din populații vechi, prin încrucișare sau prin consangvinizare, reproduse în sine un număr de cel puțin 3-4 generații.

Să vedem acum ce este inovația? Conform dispozițiilor legale, constituie inovație rezolvarea unei probleme tehnice din orice ramură a economiei naționale — prin adoptarea de soluții moderne — care aduce avantaje economice sau îmbunătățește calitatea produselor ori condițiile de muncă și are ca obiect realizarea de noi mașini, agregate, utilaje, instalații, produse, procedee tehnologice, lucrări de automatizare, aparate, structuri de construcții întregi sau clemente de construcții. Constituie, de asemenea, inovație, perfecționarea constructivă și funcțională adusă mașinilor, agregatelor, utilajelor, instalațiilor, produselor, lucrării de mecanizare în orice ramură a economiei naționale, cu condiția de a prezenta noutate și progres față de stadiul tehnicii din întreprindere unde se aplică și de a aduce avantaje economice antecalulate în primul an de aplicare de cel puțin 20 000 lei, sau de a îmbunătăți calitatea produselor ori condițiile de muncă.

În ceea ce privește raționalizarea, aceasta este definită ca rezolvare a unor probleme de organizare a producției din orice ramură a economiei naționale, care prezintă noutate în întreprindere unde se aplică, și contribuie la folosirea mai bună a mijloacelor de muncă sau a materiilor prime și materialelor și are eficacitate economică calculabilă. Tot raționalizări sînt socotite și diferitele rezolvări tehnice arătate la capitolul inovații, dar care aduc avantaje economice antecalulate în primul an de aplicare sub 20 000 lei.

De menționat că se consideră autor al unei inovații sau raționalizări persoana care a creat-o și a înregistrat-o cea dintîi la întreprindere unde urmează a fi aplicată. Autorul unei inovații sau raționalizări are dreptul la certificatul de inovator sau raționalizator, cu toate avantajele ce decurg din aceasta.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

NOTĂ

AȘA E FIRESC!

Vizitînd cu vre-o lună și jumătate în urmă atelierul mecanic al întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii din comuna Ulmeni, județul Ilfov, ne frapase înghesuiala cu totul nefirească din diferite secții și ne exprimaserăm nedumerirea față de faptul că noul atelier mecanic (care trebuia să fie dat în exploatare din primăvară) nu este încă terminat.

Cu prilejul vizitei noastre constataserăm însă și o serie de deficiențe serioase în ce privește protecția muncii, pe care le adusem la cunoștința tov. ing. Florea Ciolpan, directorul unității. Iată însă că unul dintre corespondenții noștri ne arată că între timp situația nu s-a schimbat deloc.

Despre ce anume era vorba? La unul dintre polizoare lipsea ecranul de protecție; electricienii lucrau în salopete necorespunzătoare în ce privește prevenirea eventualelor vătămări provocate de utilizarea acizilor de la baterii; la secția de preparat apă distilată aerul era viciat de aburii ce pătrundeau în încăpere printr-o deschizătură; baia atelierului nu putea fi practic folosită din cauza insuficienței apei. Dar nu numai atât. Podul rulant, existent în atelier, funcționează fără a fi verificat de către cineva. Baie pentru degresatul pieselor nu există, piesele trebuind să fie spălate ca acum zece ani, cu... miinile. Pe vremea noroioasă tractoarele aduse la reparat continuă să fie spălate și acum cu apă cărată cu găleata de la gîrlă, deoarece rampă specială nu există.

Sînt numai cîteva din deficiențele asupra cărora comitetul de direcție și comitetul sindicatului ar trebui să-și îndrepte atenția cât mai grabnic. Fiindcă pînă va fi rezolvată problema noului atelier mecanic, este necesar să fie asigurate condiții bune de muncă în cel existent.

Așa e firesc.

AI. ION

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA

repară

tractoare UTB. 26—27 ;
tractoare U. 650—651 ;
tractoare pe șenilă — DT. 54,
S—650 ;
motoare de schimb — DT —
35, 36 și D—103 ;
recondiționări de piese și
subansamble de tractor.

Pe cheiul Dunării, cam în aval de port, într-un loc de unde poți zări lucrările de amplasare pe ostrovul din dreptul comunei Șiman de unor obiective de interes turistic, istoric și etnografic, aduse din zona Porților de Fier, ce va fi acoperită de apele fluviului — se găsește o clădire veche, masivă. Lipsa oricărui element decorativ și forma de prismă răsturnată par să indice că imobilul respectiv a fost cîndva magazie portuară. În această fostă sau numai presupusă magazie, într-o cameră mică, îngustă ca un coridor, se află Casa agronomului din județul Mehedinți. Mai exact spus, se află biroul comun al directorului și al dactilografei.

Activitățile instituției se planifică aici și se desfășoară în unitățile de producție, îndeosebi la cooperativa agricolă și la întreprinderea de mecanizare a agriculturii din comuna Obîrșia de Cîmp, localitate situată la extremitatea sudică a județului. De ce tocmai aici, într-una din comunele cele mai îndepărtate de centrul județean? Fiindcă în unele perioade ale anului numai aici există spațiu de cazare disponibil pentru un număr mare de cursanți. Cînd Casa agronomului a lucrat cu grupe mai mici de oameni — și acesta este cazul cel mai frecvent — a folosit și alte posibilități de cazare și instruire.

Folosirea a aproape tuturor posibilităților existente i-au permis Casei agronomului ca, în cele șapte luni care au trecut de la înființarea ei, să organizeze nu mai puțin de 27 de cursuri, instructaje, consfățuiri, schimburi de experiență și demonstrații practice. Luna iulie, apare în bilanț cu patru asemenea manifestări, trei dintre acestea vizînd, lucru important, sporirea producției de furaje, al patrulea fiind dedicat sporirii eficienței chimizării, temă, evident, de mare însemnătate.

Greutățile de natură materială ce țin de lipsa spațiului de cazare, a mijloace-

lor de transport, a materialelor didactice de tot felul, greutăți inerente începutului de drum, nu au fost singurele dificultăți de care s-a izbit Casa agronomului. În Mehedinți nu există unități de cercetare; or tocmai oamenii de știință sînt aceia care pot să-i înarmeze pe practicieni cu date la zi, să le explice, în deplină cunoștință de cauză, metodele moderne. Dificultățile ce rezultă din această situație și care vor continua să persiste au fost învinse datorită înțelegerii dovedite de stațiunile experimentale Șimnic și Ișalnița din județul Dolj și Bîrsești din Gorj.

să fie mulțumitoare. Există doar trei laboratoare agricole — două în întreprinderi agricole de stat, iar celălalt la cooperativa din Gîrla Mare. Cît privește loturile demonstrative, numărul acestora este relativ ridicat, dar specialiștii din multe unități nu respectă tematica stabilită, se preocupă în măsură insuficientă de aplicarea lucrărilor prevăzute, fapt ce nu dă garanția că vor putea să desprindă concluzii întru totul valabile. Se pune deci chestiunea redeşterii, la unii ingineri, a pasiunii de a investiga, de a nu aștepta să li se comu-

care stau îngrămădite în mica încăpere de care vorbeam la început și prin alte locuri. Se pune problema unei clădiri care să le adăpostească și în care să se desfășoare o parte din munca ce revine instituției. Se preconizează mai multe situații: rămînerea în clădirea în care se află și evacuarea celorlalte instituții care se mai găsesc acolo, ridicarea unei construcții noi etc. Mai potrivit ni se pare însă o altă soluție, și anume instalarea Casei agronomului în sediul — clădire nouă, cu etaj — fostei întreprinderi agricole de stat Halinga, rămas aproape liber prin contopirea acesteia cu alte trei unități. Pentru această soluție pledează numeroase argumente. Să enumerăm cîteva: clădirea în cauză se află gard în gard cu liceul agricol Halinga și la distanțe de 500 metri pînă la cinci kilometri de ferme specializate în creșterea porcilor, vacilor și păsărilor, în cultura, pomilor și a viței de vie. Problema lectorilor, a materialului didactic, a demonstrării pe viu a diferitelor metode agrozootehnice înaintate ar fi rezolvată prin însăși așezarea Casei agronomului. De asemenea, n-ar mai constitui o problemă nici cantina. Cît despre dormit, clădirea este destul de încăpătoare, iar în cazul unui mare număr de cursanți, s-ar putea apela și la capacitatea de cazare a internatului liceului și fermelor din jur.

Soluția propusă de noi poate fi luată în discuție măcar în vederea unei rezolvări temporare a problemei. De existența unei clădiri care să-i fie destinată în exclusivitate depinde într-o măsură considerabilă cantitatea și calitatea activității Casei agronomului, instituție deosebit de importantă pentru un județ ca Mehedinți unde, sub raport pedologic și climatic, există o mare diversitate de condiții.

M. CALIANU

LA CASA AGRONOMULUI DIN JUDEȚUL MEHEDINȚI

REALIZĂRI ȘI DEZIDERATE

O mină bună de ajutor a dat și universitatea craioveană, prin cadrele de la facultățile cu profil agricol.

Inginerul Simion Borugă, directorul Casei agronomului, om inimos și îndrăgostit de munca de propagandă agricolă, depune multe eforturi și pentru editarea unor materiale care să răspundă operativ problemelor agrare specifice județului.

Directorul vede menirea instituției pe care o conduce în crearea unui flux continuu de informații tehnice, care să aibă un dublu sens: de la Casa agronomului spre unități și de la acestea către Casa agronomului. De aceea este preocupat de crearea loturilor demonstrative și înființarea laboratoarelor agricole în unitățile de producție. Deocamdată, rezultatele nu par

nice numai de la catedră informațiile de care au nevoie, ci de a le găsi singuri, studiind, verificînd, observînd și, în ultimă instanță, sintetizînd ceea ce le oferă literatura de specialitate și căutările proprii. Pentru a se realiza integral ca specialiști, inginerii trebuie să convingă adunările generale ale cooperativelor agricole puternice să aprobe fonduri pentru înființarea laboratoarelor agricole. În cooperativele cu o situație economică mai puțin solidă, aparatura de laborator se poate procura treptat, începîndu-se firește, cu cea care este de maximă utilitate.

În sfîrșit, o ultimă chestiune privește mijloacele materiale de care are nevoie Casa agronomului. Au început să sosească paturi, lenjerie, material didactic

Poșta redacției

Ilie SEDĂNESCU — Băilești, județul Dolj:

În cadrul dispozițiilor legale pentru raționalizarea și gospodărirea economică a parcului de autoturisme al întreprinderilor și instituțiilor s-a prevăzut că angajații care dispun de autoturisme proprietate personală le pot folosi în deplasările pe care le efectuează în executarea unei delegări în interesul serviciului în altă localitate, avînd dreptul la o indemnizație de transport de 30 lei la 100 km parcursi.

Dorel NIȚU — contabil C.A.P. Mîrghia, județul Argeș și Steliana AVRAM — comuna Puchenii Mari, județul Prahova:

Uniunile județene ale cooperativelor agricole, care au cercetat cauzurile respective, ne-au comunicat că neavînd calitatea de angajați, dumneavoastră nu puteți beneficia de dreptul la care v-ați referit

Ing. M.N. — C.A.P. Seimenji Mici — județul Constanța:

Absolvenții facultăților se pot înscrie la un curs fără frecvență cu caracter teoretic, după un stagiu de 3 ani în producție de la absolvirea facultății respective. Dumneavoastră făcînd parte din promoția 1968, nu puteți beneficia de Ord. 340/1969 al Ministerului Învățămîntului.

Ion SEVASTRU — comuna Vizantea Livezi, județul Vrancea:

Comuna Vizantea Livezi fiind situată în zona de munte și distribuția abonamentelor la diferite publicații efectuîndu-se mai greu, unii abonați au consimțit să-și ridice ziarele chiar de la agenție. În ce vă privește, fiind suferînd, s-au dat dispoziții de către Serviciul difuzării presei din Direcția județeană P.T.T. Vrancea să vă fie aduse eventualele ziare și reviste la care vă veți abona la domiciliu

Dumitrache P. BOBOCEA — comuna Rușeu, județul Buzău:

Perioada cît ați lucrat ca tehnician la C.A.P. se ia în calcul la stabilirea vechimii în specialitatea respectivă. Promovarea dv. în funcția de tehnician I se poate face numai dacă unitatea respectivă dispune de o asemenea post, și dacă rezultatul muncii depuse de dv în producție este corespunzător. Pentru ocuparea funcției de tehnician I este nevoie să fiți absolvent al unei școli medii tehnice agricole și să aveți o vechime în specialitatea de tehnician agronom de cel puțin cinci ani. Cercetați în această privință și anexa a IV-a a H.C.M. 1053/1960

Ing. Aurelian MARIN — comuna Lunca—C.A. Rosetti, județul Buzău:

Vă mulțumim pentru aprecierile făcute la adresa revistei noastre și așteptăm să ne trimiteți un material în cadrul concursului nostru.

Neculai D. GAVRILESCU — comuna Deleni, județul Iași:

„Epurolul” nu se încadrează în tematica revistei noastre. Vă sfătuim să vă adresați revistei „Urzica”.

Un grup de ingineri agronomi din Beșija:

Comitetul executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin precizează că măsurile la care vă referiți au fost luate în scopul terminării la timp a lucrărilor agricole, numai pentru două săptămîni și aceasta cu aprobarea Direcției agricole județene.

Gheorghe CREȚU — Central de protecția plantelor Măcin, județul Tulcea și un grup de tehnicieni din județul Vrancea:

Am mai răspuns și altor solicitanți că studiile absolvenților școlilor tehnice de 4 ani, înființate prin H.C.M. nr. 428/1962, care au funcționat în perioada 1962—1969 nu se pot echivala cu cele ale absolvenților liceelor agricole. Pentru a vă prezenta la concursul de admitere la învățămîntul superior este necesar să susțineți examenul de diferență al liceului de cultură generală sau al liceului agricol, inclusiv cel de bacalaureat.

Mihai TUDOSE — Fălticeni, județul Suceava:

Aveți drept la sporul de vechime proporțional cu perioada cît ați lucrat într-o unitate de producție. În acest sens, puteți cere relații suplimentare la Direcția agricolă a județului Suceava.

Din scrisorile primite pentru concursul nostru „CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ”

Producția unui eleșteu = un camion „Carpați”

Comuna Oarja din județul Argeș are două cooperative agricole. Cea denumită „8 Martie” este mai puternică din punct de vedere economic. Aici, cooperatorii au dezvoltat o serie de ramuri anexe educatoare de venituri importante. În primul rînd, pe lângă creșterea animalelor și cultivarea legumelor, ei au extins cultura viței de vie, ridicînd totodată numeroase cadre de viticultori.

La propunerea organizației de partid au fost plantați și numeroși duzi, care furnizează hrana necesară viermilor de mătase. Iar în anul 1963, au amenajat un eleșteu în valea Neajlovului, punctul II-inei, pe-o suprafață de 36 de hectare. Această întindere de apă, de lângă sectorul zootehnic, se întinde mult în afara satului și constituie, în primul rînd, o importantă sursă pentru irigația culturilor. Iazul a fost, pe de altă parte, populat cu pește, introducîndu-se 50.000 bucăți de puiet alevin și 2.310 bucăți puiet de vară, adus de la întreprinderea piscicolă de stat Frășinet — județul Ilfov.

Întreținut după sfaturile inginerului agronom, Traian Bădulescu, noul sector de producție al cooperativei constituie un nou și important izvor de venituri. La început s-a executat o pescuire sumară, selecționîndu-se crapul mare, de cel mic. La prima producție s-au recoltat 1.600 kg de crap galician și crap cultivat, avînd greutatea între 1.300—4.800 kg bucata. Valorificat pește a adus cooperativei venituri de peste 23.000 lei. În următorii ani, pro-

ducția de pește a sporit și există posibilități ca ea să fie cu mult mai mare. Se impune însă ca în cel mai scurt timp cooperativa să procure o serie de uelte speciale, fiindcă între timp apa a crescut mult, iar producția de pește anul acesta este evaluată la peste 30.000 kg, echivalentă cu valoarea unui camion „Carpați”.

Astfel valea care odinioară nu producea decît o iarbă săracă a devenit un nou izvor de bunăstare pentru cooperatorii din Oarja.

Gheorghe CRUCEANĂ
economist,
Pitești

Sprijinul fertil al inginerului

Din multiplele aspecte ale muncii din cooperativa noastră agricolă socot că merită scos în evidență, în mod deosebit, sprijinul pe care ni-l dă inginerul agronom Stelian Moțățianu. Cu un sfert de veac în urmă, ideea unui asemenea sprijin n-ar fi fost măcar de imaginat, pentru simplul motiv că specialiștii în agricultură fiecărui județ se numărau pe degete, și ei lucrau doar pe vre-una din marile moși. Azi, în condițiile agriculturii socialiste, atît în cooperativele noastre, cît și la cea învecinată, din satul Bălușești, lucrările sînt îndrumate de cîte un inginer, care la rîndu-le sînt ajutați de cîte un tehnician agronom. De aceea, prezența specialiștilor în unitățile agricole constituie, după părerea mea, una dintre cele mai importante realizări din agricultură. A spune că oamenii noștri s-au obișnuit în ultimul deceniu să vadă în acești specia-

liști cei mai apropiați sfătuitori în munca lor zilnică, este a răsi un adevar simplu, dar cu o profundă semnificație. Firește în cazul nostru, meritul principal revine ing. Moțățianu, care a înțeles din capul locului să nu precupească timpul și odihna pentru a ne fi de folos.

Voi sublinia, în primul rînd, că în virfurile de campanie inginerul nostru se află întotdeauna, din zorii zilei, acolo unde treburile sînt mai aglomerate. Cînd nici nu te aștepti, îl vezi sosind pe motocicletă, uneori plin de praf, alte ori de noroi, dar mereu vesel, optimist, imbinînd gîtura cu sfatul prietenos și sănătos.

În primăvară, cînd s-au executat pregătirea și însămînțatul tarlalelor, în vară, cînd au început recoltările, primul popas zilnic al inginerului a fost cu regularitate la sediul secției mecanizatorilor de la I.M.A. Filipești, care ne deservesc cooperativa. Aici, el stă de vorbă cu fiecare tractorist în parte, indicîndu-i lucrarea pe care trebuie s-o execute, punînd la punct unele amănunte organizatorice strict necesare, precizînd termenul optim în vederea obținerii celor mai bune rezultate.

Mai departe, inginerul nostru poate fi văzut în mijlocul cooperativelor care lucrează la întreținerea culturilor sau la recoltări, verificînd calitatea lucrului, apoi în sectorul zootehnic, la grădina sau la sectoarele anexă.

Inginerul ne-a fost în ultimii ani și principalul lector la învățămîntul agrozootehnic de masă. Tot el ne face instruirile necesare, pe sectoare de lucru, în vederea cunoașterii unor noi utilaje, îngrășăminte, produse chimice, ori metode de lucru de mare utilitate.

Gh. BALAIȚĂ
șăran cooperativ
comuna Icușești,
județul Neamț

ASIGURAREA ADAS — sprijin de nădejde la nevoie!

Este știut că un rol important în menținerea șeptelului, în compensarea pagubelor ce pot surveni la animale, îl are și Administrația Asigurărilor de Stat. Acest rol este concretizat — pe lângă asigurarea prin efectul legii — în formele de asigurare facultativă de animale pe care ADAS le pun la dispoziția cooperativelor agricole de producție, altor unități socialiste cit și cetățenilor. Cititorii noștri au aflat unele date despre aceste asigurări. Dorind să completăm cele știute, ne-am adresat tovarășului Pavel St., directorul Direcției asigurării de bunuri din cadrul Direcției Generale ADAS, rugându-l să ne răspundă la câteva întrebări.

— Vă rugăm să reamintiți care sînt asigurările facultative de animale.
— Există două forme distincte: asigurarea facultativă de animale, care poate fi încheiată atît de cetățeni, cit și de

INTERVIU

Asigurările facultative de animale

unitățile socialiste, și asigurarea facultativă de abonament a animalelor, care poate fi încheiată numai de cooperativele agricole de producție.

— Am dori să vă referiți, în legătură cu prima formă de asigurare, la avantajele pe care le oferă cetățenilor reînnoirea contractelor de asigurare.

— În cazul reînnoirii asigurării, plătiind primele înainte de încetarea răsponderii Administrației Asigurărilor de Stat pentru asigurarea în curs, animalele pot fi asigurate în continuare pentru aceleași sume sau la sume mai mari. Reînnoirea oferă, așadar, asiguraților avantajul de a beneficia de foloasele asigurării fără întrerupere, pentru animalele care au fost înainte asigurate și care sînt cuprinse în noua asigurare. Cu alte cuvinte, intrarea în vigoare și plata despăgubirilor la contractele nou încheiate se face în continuare, deci fără așteptarea scurgerii celor 5 zile (pentru cazurile de accidente) și 26 de zile (pentru celelalte cazuri).

Aș mai menționa și un alt avantaj ce a fost oferit începînd cu acest an. Este vorba de posibilitatea de a se plăti primele de asigurare — în situația cînd valoarea acestora depășește suma de 100 lei de fiecare contract anual — în două rate eșalonate astfel: 70 la sută din prima anuală la încheierea sau reînnoirea contractului, iar restul de 30 la sută, după patru luni scotite de la începutul asigurării sau de la data reînnoirii.

— Dar în legătură cu asigurarea de abonament ce ne puteți spune?

— Este demn de subliniat importantul avantaj pe care îl oferă asigurarea de abonament, deoarece neavînd un termen de expirare, această asigurare este valabilă an după an, bineînțeles dacă nu este denunțată de unitatea respectivă. Ca urmare, cooperativele agricole de producție asigurate nu trebuie să urmărească termenul expirării asigurării în vederea reînnoirii, nu trebuie să mai contracteze — la diferite perioade — noi asigurări. Tot datorită continuității asigurării, primele de asigurare se plătesc în rate trimestriale.

ȘASE MILIOANE DE ASIGURAȚI

Avantajele oferite de asigurările de bunuri și de persoane practicate de ADAS determină numeroși cetățeni și unități economice să ia măsuri de prevedere, solicitînd lucrătorilor și unităților ADAS încheierea de asigurări.

Se poate alege asigurarea preferată dintr-o gamă largă, atît în ceea ce privește asigurările de persoane, cit și asigurările de bunuri. ADAS practică în prezent 12 forme de asigurări de persoane și numeroase forme de asigurări de bunuri pentru cetățeni dintre care amintim: ASIGURAREA COMPLETĂ A GOSPODĂRII CETĂȚENILOR, ASIGURAREA PAUȘALA, ASIGURAREA AUTOTURISMELOR, ASIGURAREA ANIMALELOR, și altele. De asemenea, ADAS pune la îndemîna unităților economice îndeosebi a C.A.P., forme variate de asigurare care le permit să-și pună practic sub protecția asigurării toate bunurile ce le posedă.

Toate aceste posibilități explică de ce în prezent Administrația Asigurărilor de Stat întreține relații cu peste 6 000 000 de asigurați.

EXEMPLU CONCLUDENT

Printre posibilitățile de compensare a urmărilor unei întîmplări neprevăzute, asigurarea de accidente ocupă un loc deosebit. Numeroasele accidente, cuprinse în asigurare, ce se pot întîmpla acasă, la locul de muncă, pe stradă, în călătorie, la practicarea sporturilor etc., oferă celor ce se asigură posibilitatea de a primi sumele asigurate pentru situații cit mai diferite.

Iată ce a însemnat pentru Weinlich Francisc (din Cluj) materializarea spiritului de prevedere: avînd încheiată o asigurare de accidente, în urma accidentului ce i s-a întîmplat și în raport cu gradul de invaliditate cu care a rămas, Administrația Asigurărilor de Stat i-a plătit suma de 55 000 de lei.

Deși asigurarea acoperă cazurile de invaliditate permanentă (totală sau parțială) și de deces, în cit mai diferite situații, primele de asigurare ce se plătesc de asigurați sînt foarte convenabile, de 3,20 lei sau 1,60 lei pe an pentru fiecare 1000 de lei din suma asigurată (în funcție de profesia și de locul de muncă al asiguraților).

Una din casele distruse de o inundație și refăcute și cu ajutorul despăgubirilor acordate de ADAS (comuna Gîrliza, județul Constanța).

De reținut

Este cunoscut faptul că Administrația Asigurărilor de Stat practică — în prezent — numeroase forme de asigurare, atît pentru bunuri cit și pentru persoane. Oricine poate încheia, în scurt timp, asigurarea preferată. În acest scop, cooperativele agricole se pot adresa inspectorilor de asigurare sau direct unităților ADAS; pentru cetățeni este suficient să anunțe agentul de asigurare sau să meargă la cea mai apropiată unitate ADAS.

Pentru a evita deplasările, pentru a nu pierde timp există însă posibilitatea simplă și comodă de încheiere a asigurării chiar la locul de muncă. ADAS are împuterniciți în aproape toate întreprinderile, instituțiile, organizațiile cooperative etc. Aceștia pot da orice relații și au dreptul să contracteze asigurări, să încaseze primele plătite de asigurați etc.

Pentru a obține în caz de daună despăgubiri cit mai apropiate de valoarea reală a culturilor agricole și a rodului viilor, pe lângă asigurarea prin efectul legii, cooperativele agricole de producție au posibilitatea să încheie asigurări facultative de culturi agricole și rodul viilor.

Administrația Asigurărilor de Stat a pus la dispoziția cooperativelor agricole de producție o formă de asigurare a culturilor agricole și a rodului viilor pe bază de abonament, care oferă acestor unități avantaje substanțiale.

Particularitatea acestei asigurări constă în aceea că este fără termen și se poate încheia pentru una, mai multe sau pentru toate felurile de culturi asigurabile, de pe întreaga suprafață cultivată a fiecărei culturi în parte. Asigurarea fiind fără termen, ea este valabilă în continuare an de an agricol, fără a mai fi nevoie să se încheie de conducerea cooperativei agricole de producție noi contracte de

Asigurarea pe bază de abonament

asigurare. Existau situații cînd fără voia cooperativei agricole de producție se asigurau suprafețe de culturi mai mici decît cele efectiv însămînțate, pentru care la daună se aplica proporția de suprafață. În asigurarea de abonament fiind cuprinsă întreaga suprafață cultivată a fiecărei culturi în parte, în caz de daună nu se mai aplică această proporție, ceea ce înseamnă că despăgubirile se obțin în întregime în limita valorii reale a pagubelor cauzate culturilor de riscurile asigurate (grindină, ploile torențiale, furtună, uragan, foc, alunecare sau prăbușire de teren).

Culturile agricole și rodul viilor se asigură facultativ pe bază de abonament — pentru producția medie planificată pe hectar a culturilor respective, mai puțin producția corespunzătoare normei de asigurare prin efectul legii, iar primele de asigurare — la fiecare 100 kg. de producție asigurată — sînt fixe, pe feluri de culturi.

Prin asigurarea respectivă s-a acordat unităților cooperatiste posibilitatea achitării primelor de asigurare în patru rate în loc de trei rate, cum se achită la asigurarea facultativă obișnuită, iar partea cea mai mare a volumului de prime urmează a fi plătită în perioadele în care cooperativele agricole recoltează culturile și au disponibilități bănești.

De menționat este faptul că, în situațiile cînd cooperativele agricole încheie asigurarea pentru toate culturile asigurabile, la calcularea primelor de asigurare pentru anul agricol în curs se acordă o reducere de 5% asupra totalului ratelor de prime, ceea ce constituie un important avantaj acordat unităților cooperatiste.

Exemplul ce urmează arată ce a însemnat o asemenea asigurare pentru C.A.P. Lăstuni, comuna M. Kogălniceanu, județul Tulcea; în urma unei ploii torențiale au fost distruse culturi în valoare de peste 180 000 de lei. Administrația Asigurărilor de Stat a acoperit suma amintită prin despăgubirea acordată cooperativei agricole de producție respective.

Era într-o seară de iarnă, cînd întunericul vine devreme. Vîntul începu să spulbere zăpada căzută cu o zi înainte. Caraman lordache plecă împreună cu soția pînă la marginea satului, unde avea de pus la cale niște treburile.

Pe cînd se întorceau acasă, din uliță, au văzut la fereastra casei o lumină ciudată. Parcă cineva se juca în casă cu o torță. Au grăbit pașii înainte să-și spună un cuvînt, cu toate că în mintea amîndorura incolțise un gînd de teamă. Nu cumva...? Omul descuie cu mișcări febrile ușa și dădu să intre în casă. Dar un fum înecăcios îl făcu să se dea cițiva pași înapoi. Femeia rămase pironită locului.

— Du-te, femeie, și strigă oamenii. Arde, nu vezi? Du-te repede.

În cîteva minute s-au adunat oameni mulți în curtea lui

Caraman. Fiecare avea în mînă cîte ceva cu care să stingă focul. Intii au fost scoși din casă copiii, care dormeau într-o cameră alăturată cu cea în care izbucnise focul. Apoi, ce

rul de asigurare, se aflau în gospodăria lui Caraman.

— Ei, omule, zise inspectorul de asigurare. Ai văzut ce înseamnă să fii prevăzător? Dacă nu încheiai asigurarea,

ambii au încheiat formele pentru plata despăgubirilor.

Se distruseseră destule lucruri (ce nu are omul în casă?): mobilă, plăpumi, carpete de lină, costum de stofă,

latarea întîmplării lui Caraman lordache din satul Bălcescu, comuna Nalbant, județul Constanța.

În încheiere, un amănunt edificator: Caraman lordache încheiase, în ziua de 28 decembrie 1968, o **Asigurare complexă a gospodăriei** pentru suma asigurată totală de 30 000 de lei, plătiind o primă de asigurare — la încheierea acesteia — de numai 15 lei (se plătesc 2 lei la 1 000 de lei sumă asigurată). Incendiul s-a produs la data de 10 ianuarie 1969.

Cunoașteți care a fost despăgubirea acordată de ADAS, așa că învățămintele se pot trage de la sine.

OM PREVĂZĂTOR

mai rămăsese din mobilă și din alte obiecte.

Tîrziu, oamenii au plecat pe la casele lor.

A doua zi, dis-de-dimineață, secretarul consiliului popular comunal, împreună cu inspec-

acum 12 zile, aveai pagubă mare.

Constatăriile comisiei, declarațiile martorilor, au arătat că focul a izbucnit fără ca asiguratul să aibă vreo vină. Și,

lenjerie, rochii, tablouri, mașină de cusut etc. Însă, toate bunurile distruse i-au fost despăgubite asiguratului. Suma totală a despăgubirii s-a ridicat la 12 203 lei.

Aceasta a fost, pe scurt, re-

Pagină realizată de V. ZAMFIRESCU

CALEIDOSCOP

UN PIONIER AL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AGRICOL

Puțini știu că tatăl scriitorului Cezar Petrescu, autorul romanului „1907” și al altor pagini de mare suflu epic inspirate din viața satului românesc de altă dată, a fost unul dintre promotorii învățămîntului agricol din țara noastră.

Născut la 1860 în satul Boldul de Sus, de lângă Caracal, Dimitrie Petrescu a visat de mic copil să devină inginer agronom. După ce a absolvit în satul natal cursul primar s-a înscris la Școala de agricultură și silvicultură de la Herăstrău. Odată școala absolvită, a găsit un post de ajutor de silvicultor la Petrești de Jos. Dar, tinărul fiu al plaiurilor oltene nu se mulțumea cu această situație. Aspira să-și însușească studiile agricole superioare pentru ca apoi să le împărtășească celor din jur, pe care-i vedea muncind d'n greu. Aflind de existența unei vestite școli de învățămînt agricol în Franța, a început să învețe singur limba franceză.

În 1883, la vârsta de 23 de ani a obținut o bursă de student la Institutul Național de Agronomie din Paris. A urmat o perioadă de muncă intensă. Doi ani mai târziu însă, studentul român se afirmă —

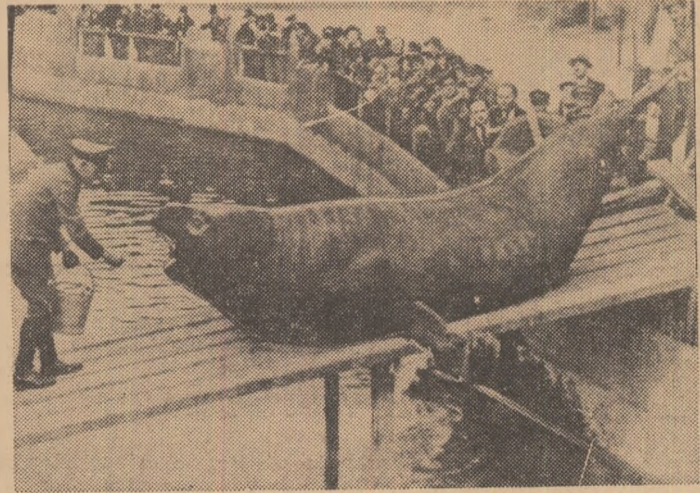
deși nu posedă bine limba franceză — printre fruntașii promoției sale. Inginerul agronom Dimitrie Petrescu se întorcea în țară mîndru de a fi putut trece cu succes examenul de diplomă, dar și nerăbdător de a preda tinerelor generații de la țară cunoștințele de specialitate atât de necesare. Numit profesor și apoi director la școala din comuna Păncești-Dragomirești, de lângă Roman, el a început, în 1895, să țină un curs de agronomie pe baza notițelor luate în timpul studenției la Paris.

În anul 1906, a scos pe cheltuiala sa, la o mică tipografie din orașul Roman, o carte care avea să-i consacre numele: „Curs elementar practic de agricultură”. Și, pentru că inițiativa nu o sprijinise nimeni, el s-a văzut obligat să se ocupe și de difuzarea lucrării prin țară.

O boală grea l-a răpus în plină putere creatoare, cu un an mai târziu, lăsînd în urmă șapte copii, din care cel mai mare, Cezar Petrescu, viitorul romancier, în vîrstă de 14 ani.

Tratatul practic de agricultură apărut acum mai bine de șase decenii este, desigur, de mult depășit. Amintirea autorului lui însă se cuvine a fi păstrată. O evocă puternic, spre surpriza numeroșilor vizitatori, muzeul memorial „Cezar Petrescu” din s'atîunea climaterică Busteni, unde o suită întreagă de exponate (fotografii, scrisori, obiecte personale etc.) schițează viața și activitatea ilustrului inginer Dimitrie Petrescu.

C. DARIE

NOUL

„PENSIONAR”

La grădina zoologică de la Vincennes (Franța), a sosit un nou „pensionar” — elefantul de mare, Jack. El cîntărește 1800 de kg netto, plus 700 de kg cușca zdravănă de lemn care i-a servit drept „ambalaj” în lunga-i călătorie din insulele Kerguelen (Oceanul Pacific).

LA EVOCARILE ZICATORILOR ROMĂNEȘTI

— Decît la oraș codaș, mai bine în satul tău frunțaș.

Inspirat din înțelepciunea poporului, marele povestitor Ion Creangă transmite generațiilor, prin „Amintiri din copilărie” această zicătoare. Românii spun: mai bine primul într-un sat decît al doilea la Roma.

— Șarpele pîndește în iarbă și doarme în nisip

... spune poporul nostru, cînd prevestește o primejdie. Provenind din scrierile romane (Virgiliu) zicala a fost transmisă din generație în generație.

— Nevoia învață pe om

Zicala, a cărei origine se pierde în negura vremilor, a fost transmisă în scris de către Anton Pann în istorioara „Carul frînt”. Un copil întreabă pe tatăl său cine i-a reparat carul în pădure. „Nevoia, copilul meu, ea știe ce nu știu eu!”. Băiatul mergînd în pădure și strîcîndu-i-se

carul a căutat Nevoia. Negăsind-o și l-a reparat singur. Tata i-a spus: „Ba chiar nevoia-a fost / Care învață pe-orice prost!”

— Să nu spui că ziua-i frumoasă pînă nu-i vezi inserarea

... exprimă prudența proprie poporului nostru. Ea s-a transmis generațiilor pe cale orală. Cu același conținut, zicala găsește în multe graiuri ale pămîntului.

— Dacă te-ai prins în horă trebuie să joci

Lucrul început trebuie terminat. Din înțelepciunea poporului, a izvorît acest proverb și a inspirat scrierile lui Creangă și ale altor povestitori.

— Făgăduiește marea cu sarea și Oltul cu totul

Așa apostrofează oamenii din popor pe lăudaroși. Înțelept, poporul nostru nu acceptă decît deplina concordanță dintre vorbe și fapte.

COLȚUL HORTICULTORULUI AMATOR

ÎNGRIJIREA TRANDAFIRILOR

Trandafirul are nevoie de o îngrijire permanentă. Printre lucrările de întreținere care trebuie executate în sezonul calduros, amintim săpatul, prășitul și plivitul buruienilor, apoi suprimarea în mod regulat a florilor trecute, tăierea lăstarilor sălbatici, udatul și stropitul, mulcirea, aplicarea de îngrășăminte și combaterea permanentă a dăunătorilor. Săpatul, prășitul și plivitul buruienilor sînt lucrări ușoare, dar care trebuie apli-

cate la timp. Săpatul se efectuează în general toamna, o dată cu îngropatul trandafirilor sau imediat primăvara după desgropat, cu scopul de a se mobiliza solul dintre tufe și a se da posibilitatea ca apa să se înmagazineze în sol. Această lucrare, pe suprafețe mai mici se face cu hîrlețul și se deosebește de prășit prin aceea că mobilizarea pămîntului se face mai adînc, pînă la 20—25 cm. Prășitul se face numai la suprafața solului, cu sapa sau săpăliga și are drept scop să rupă scoarța, să distrugă buruienile, să întreprindă capilaritatea spre a se menține umezeala terenului, să ajute la aerisirea lui. Acest prășit este bine să fie făcut în mod frecvent, după fiecare ploaie și ori de cîte ori este nevoie.

Afinarea solului și plivitul buruienilor trebuie făcute sistematic. Buruienile trebuie distruse prin prășit imediat ce apar. Se recomandă ca prașilele să se aplice imediat după ce terenul s-a svîntat, pentru a nu se bătători.

Afinarea terenului prin prașile trebuie terminată cu o lună sau o lună și jumătate înainte gerurilor de iarnă, spre a se mări rezistența la ger a trandafirilor, care trebuie să intre în iarnă cu lemnul și ramurile bine coapte, pentru a nu degera.

Plivitul buruienilor din jurul trandafirilor se execută în mod obligatoriu, deoarece creșterea și dezvoltarea lor se face în dauna trandafirilor de la care iau apa și hrana. În plus, ajută și la dezvoltarea bolilor criptogamice.

Dezvoltarea și înflorirea bogată a trandafirilor depind în foarte mare măsură de modul cum a fost executat săpatul, de aplicarea corectă a prașilelor, de numărul prașilelor efectuate și de distrugerea permanentă și totală a buruienilor din jurul trandafirilor.

Ing. Eugeniu LUBAN

I.I.S. 11 Iunie GALAȚI PRODUCE

In anul 1969

1. Lopeți și casmale presate — fără repartiții

2. Paturi metalice pentru spital — fără repartiții tot anul 1969

3. Accesorii metalice — închizători pentru serviete și geamantane în diverse modele — fără repartiție în trim. II, III și IV.

FABRICA 11 Iunie GALAȚI

Produce fără repartiție:

- Mobilier metalic combinat cu elemente de masă plastică pentru birouri și cantine
- Dulapuri metalice pentru vestiare
- Diverse cărucioare și containere pentru transport în industria textilă
- Bancuri de lucru pentru — I — 2 și 3 mînghine
- Scaune rotative de lucru

Din programul de televiziune

pe săptămîna 7 — 13 septembrie

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Deschiderea emisiunii. De strajă patriei; 9.00 — Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.30 — ORA SATULUI. Din cuprins: ● EREN '69 — Transmisiune directă de la Expoziția Realizărilor Economice Naționale. Pavilionul cooperativelor agricole de producție. ● Ediție specială: Săptămîna pe ogoare în imagini. ● Muzică populară; 11.30 — Concert simfonic; 16.00 — Campionatele internaționale de lupte ale României (aspecte înregistrate) și întîlnirea de fotbal; STEAUA—DINAMO BUCUREȘTI (transmisiune de la Stadionul „23 August”); 18.30 — Realitatea ilustrată TV — emisiune-magazin; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Ansamblul de cîntece și dansuri „Perinița”; 20.30 — Film cu trei stele: „Trenul de 3 și 10 spre Yuma”; 22.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.20 — Publicitate; 22.25 — Muzică ușoară; 22.55 — Telesport. **Programul II:** 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Seară de teatru: „Idioata” de Marcel Achard; 22.10 — Arie și melodii vechi în ritmuri noi.

LUNI: 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor; 17.50 — Studioul școlarilor; 18.20 — A-teneul tineretului; 18.50 — Criterii. Carnet cinematografic; 19.15 — Trei interpreți de muzică populară; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Intre metronom și cronometru — emisiune-concurs; 21.00 — Roman foileton „Lunga vară fierbinte” (XIX). Intruși!; 21.50 — Cadran — emisiune de actualitate internațională; 22.20 — Muzică de jazz în interpretarea lui Guido Manusardi; 22.45

— TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic.

MĂRTI: 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Marek Pistruiatul — film serial pentru școlari; 18.00 — Studioul școlarilor; 18.25 — Criterii. Pe teme muzicale; 18.45 — Coordonate alte științei românești; 19.15 — „Cîntă-mi mie cîntece de bucurie”. Muzică populară; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Seara televiziunii bulgare. Imagini din Bulgaria — film documentar; 20.20 — Film artistic: „Ultimul Voievod”. O producție a studiourilor cinematografice din R.P. Bulgaria; 21.50 — Concert festiv cu prilejul celei de a 25-a aniversări a Eliberării Bulgariilor de sub jugul fascist. Transmisiune de la Sofia; 23.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 10.00 — Limba franceză (reluare); 10.25 — Ce-ați dori să revedeți? Spectacolul de teatru: „Fam” de Faulkner; 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor; 17.50 — Clopotel '69; 18.15 — Studioul școlarilor; 18.45 — Cîntece populare românești și ale minorităților naționale; 19.00 — Cu carul de reportaj la... Ploiești (transmisiune în direct); 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Tele-cinemateca. Festival Gérard Philippe: Filmul fantastic: „Pămînt fără stele”. Premieră pe țară; 21.40 — Reflector; 21.55 — Teleglobe — emisiune de călătorii geografice; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.35 — Convorbiri literare.

JOI: Programul I: 10.00 — Limba engleză (reluare); 10.25 — Limba germană (reluare); 10.50 — Ce-ați dori să revedeți? Filmul artistic: „Anotimpuri”; 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor; 17.50 — Studioul pionierilor; 18.30 — Criterii.

Arte frumoase; 18.45 — O interpretă îndrăgită a cîntecului muntenesc: Ileana Sărăroiu; 19.00 — Televiziunea; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 Transfocator; 20.30 — Avanspremieră; 20.45 — Seară de teatru TV; „Trandafirul alb”; 22.25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.45 — Consultăție tehnică TV; 23.00 — Din succesele muzicii ușoare italiene. **Programul II:** 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Concert simfonic; 20.30 — Film serial: „Războiul”. Episoadele: „Tara King” și „Oglînzile sînt de vină”.

VINERI: 10.00 — Limba rusă (reluare); 10.25 — Limba spaniolă (reluare); 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lanterna magică; 18.05 — Nuntă în Maramureș; 18.35 — Seară de balet; 19.00 — Transmisiune de la Expoziția Realizărilor Economice Naționale — România 1969; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Film artistic: „O poveste ca în filme”. Comedie muzicală cu Cliff Richard și Susan Hampshire; 21.20 — Reflector; 21.35 — Muzică ușoară; 22.05 — Mult e dulce și frumoasă; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.50 — Varietăți pe peliculă.

SIMBATA: Programul I: 16.30 — Fotbal: Petro-lul—Universitatea Cluj. În pauză; „La volan” — emisiune pentru automobilești; 18.30 — „Cheia orașului” — emisiune concurs; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ Buletinul meteorologic; 20.00 — Tele-ciclopedia; 21.00 — Metamorfoze la cîmpie; 21.25 — Muzică ușoară românească; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.20 — Film serial „Comisarul Maigret”; 23.10 — Seară de române. **Programul II:** 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletinul meteorologic; 20.00 — Potpurii de valsuri și arie din opere; 20.10 — Recitalul de simfăta scara; 20.30 — Roman-foileton: „Lunga vară fierbinte”. Episoadele: „O zi furtunoasă” și „Prevenirea”.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

Furnicile roșii, care-și construiesc cuiburile mari în pădurile de rășinoase se bucură din ce în ce mai mult de atenția oamenilor de știință. Ei au constatat că aceste insecte îndeplinesc un rol important în protecția pădurilor împotriva dăunătorilor.

Există două specii — *Formica polyctena* și *Formica rufa*. Cele dintii preferă poienile luminate de soare, iar celelalte — locurile umbrite. *F. polyctena* creează colonii uriașe, constituite din aproape 60 de cuiburi principale și circa 30 secundare. Lungimea totală a „cărărilor” poate să atingă peste 7 kilometri!

Numărul furnicilor este greu de evaluat. Cel al *F. polyctena* este estimat la un milion de furnici lucrătoare, iar al *F. rufa* — la o sută de mii.

La furnicile roșii există o anumită diviziune a muncii, ca și la albine. Furnica lucrătoare trăiește doi ani. Ea începe prin a lucra în interiorul cuibului, iar după patruzeci de zile trece în „serviciul exterior”. Unele dintre ele nu ies niciodată din cuib, ocupându-se de ouă și de larve. Cea mai mare parte se ocupă de recoltarea unui soi de miere — secreție dulce produsă de puricii de frunze. Recolta poate să atingă 60 g pe zi și pe arbore, ceea ce reprezintă 10 kg pe sezon.

Interesul furnicilor față de puricii de frunze a fost interpretat într-o manieră

ingenioasă. Ca și alte animale sociale, furnica practică trofalaxia — adică schimbul de hrană prin regurgitație, între indivizii aceleiași societăți. Partea terminală a abdomenului puricelui de frunze, cu cele două cornicule ale sale, se aseamănă cu capul furnicii. De

NOI CERCETĂRI CU PRIVIRE LA FURNICILE ROȘII

aceea, preluarea secreției, pe care puricele o scoate prin partea dorsală, ar fi un fel de trofalaxie pe care furnica o practică... din eroare.

Reglarea termică a furnicilor roșii a fost și ea foarte intens studiată. Iarna, ele se masează în profunzimea cuibului. La sfârșitul toamnei, ele își fac proviziile de glucide și proteine, cu ajutorul „indvizilor-rezervor” (aceștia repre-

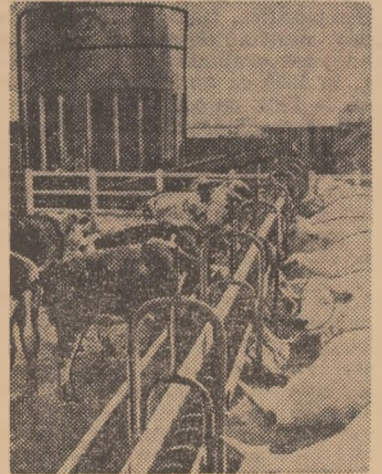
zintă o treime din populație). Furnicile din „serviciul exterior” rămân în partea superioară, mai rece, a cuibului și pot fi active pînă la temperatura de +1°, ceea ce e rar la insecte. De altfel, ele pot suporta temperaturi pînă la -30° fără să moară. Sarcina lor esențială o constituie transportul „furnicilor-rezervor” în profunzimea cuibului. Primăvara, transportul se face în sens invers.

Nu de mult a fost realizat un aparat pentru recoltarea automată a prăzii furnicilor. Acestea recoltează insecte și larve: diptere, omizi și furnici din alte specii. Vinătoarea se desfășoară, fără întrerupere, ziua și noaptea. Furnicile aduc, de asemenea, în furnicar, semințe. Pe unele le pierd, însă, pe drum, contribuind astfel la înmulțirea multor plante.

Prin numărul mare de insecte pe care le capturează, furnicile roșii și-au dovedit în mod neîndoiește utilitatea. De altfel, în Italia ele sînt transportate în număr mare în pădurile din care lipsesc.

Totuși — sublinioasă într-o lucrare recentă consacrată acestor vietăți, Francisc Bernard — nu trebuie să uităm că furnicile roșii produc și o mare cantitate de acid formic, care împregnează solul. De aceea, existența unui număr prea ridicat de furnici dăunează solului pădurii.

ORIZONTURI

Dimensiuni contemporane ale zoo-tehniei franceze.

MULT ZGOMOT PENTRU... MIERE

Apicultorul francez, R. Danieux a ajuns în urma unor îndelungate experiențe, la concluzia că productivitatea unui stup poate fi ridicată cu circa 20 la sută dacă se instalează niște aparate minuscule care emit zgomotul albinelor lucrătoare. Se pare că acest zgomot stimulează întregul stup și contribuie astfel la ridicarea producției de miere.

CEL MAI COMOD AMBALAJ

În S.U.A. pe baza extractului de porumb s-a obținut un înveliș subțire pentru împachetarea preparatelor și semipreparatelor alimentare. Acest înveliș se dizolvă în apă și este recomandat pentru împachetarea maionezei, pestelui, afumăturilor, cărnii congelate.

ALBINE SAU... ELICOPTERE ?

Recolta livezilor engleze ar fi putut fi compromisă pentru că nu existau destule albine pentru polenizarea pomilor fructiferi. Aceasta a fost concluzia unei experiențe realizate de cercetătorii stațiunii de cercetări agricole și horticoale de la Long Ashton. De cîțiva ani, ei bănuiau că folosirea insecticidelor și pesticidelor distruge în egală măsură nu numai insectele vătămătoare ci și pe cele folositoare, dar nu evaluaseră consecințele economice ale unei asemenea acțiuni.

Polenizînd cu mina meri și peri ei au constatat că producția acestora a crescut cu 30 la sută în raport cu cea polenizată natural. Dar, această demonstrație rămîne doar exemplu, deoarece o aplicație practică a unui asemenea tratament revine prea costisitoare. Horticultorii însă n-au ezitat în fața nici unui efort și s-au gîndit să înlocuiască albinele cu... elicoptere, care să imprăstie polen peste livezi.

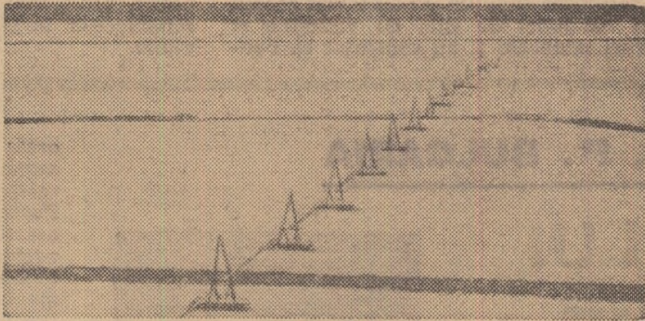
CASTRAVEȚI... ROȘII

Horticultorii din Olanda au anunțat realizarea unui soi nou de castraveți, extrem de valoros. Fructele din noul soi au culoarea roșie, caracteristică ardeilor și intrunesc în plus gustul tomatelor.

DIN PRESA STRĂINĂ

„GÉNIE RURAL”

Instalație automată pentru irigarea porumbului

este acționat de apa existentă sub presiune în țeava principală. La rîndul său, tubul pune în mișcare roțile „turnului”.

Este foarte important de reținut faptul că fiecare „turn” se poate deplasa automat independent, în funcție de distanța parcursă, sau de eventualele denivelări ale solului. Un sistem electric automat poate întrerupe pomparea apei în aspersoare, în cazul defecțiunilor tehnice; deplasarea întregii instalații poate fi întreruptă și ea cu ajutorul unui cablu. Instalația e prevăzută cu dispozitive

care permit aplicarea irigației fertilizante. În 69 de ore pot fi irigate 64 ha de porumb, cantitatea de „ploaie” fiind de 18 mm.

Instalația este concepută pentru irigarea a 6—64 ha, dar poate fi folosită și la o suprafață de 100 ha. Numărul „turnurilor” poate ajunge pînă la 18. Marea suplețe și distribuția uniformă a apei fac ca instalația să fie folosită cu succes și la irigarea culturilor de cartof, sfeclă de zahăr și lucernă. Vătămarea culturilor în timpul trecerii instalației este de numai 1 la sută.

terioară a pereților) fiind de 3,60—4,20 m, la care se adaugă grosimea pereților (2x5 cm) și stîlpii (2x27 cm). Din studiile comparative efectuate asupra celor trei variante, reiese că silozul din elemente prefabricate este cel mai economic.

Pentru toate cele trei variante există unele recomandări foarte importante, în vederea folosirii și între-

ținerii corecte a lor. Aceste silozuri vor fi astfel amplasate încît să permită trecerea ușoară a unui vehicul prin interiorul lor. De asemenea, pentru a preveni distrugerea betonului de către acizii din furajele murate, pereții și fundul silozurilor sînt unse cu o substanță impregnantă specială.

Arh. S. JULMAN

„BUDOVNICTWO WIEJESKIE”

Silozuri de nutreț descoperite

În R.P. Polonă au fost elaborate noi proiecte-tip pentru silozuri descoperite, destinate murării furajelor verzi. Aceste proiecte au fost elaborate în trei variante, ale căror caracteristici le consemnăm în cele ce urmează.

Varianta silozului din beton armat, tip L. Forma construcției (L) este determinată de poziția peretelui împreună cu talpa de fundație. Ambele executate în cofraje și turnate. Se prevede îngroparea tălpilor de fundație la o adîncime de 80 cm, corespunzătoare așa numitei zone I de îngheț al solului.

Varianta silozului din beton armat, tip spalet. La această variantă perețele este executat din beton armat, amplasat la adîncimea de îngheț a solului, diferită, în funcție de zonă.

Varianta silozului din prefabricat. Construcția este realizată după cum urmează: structura este executată din stîlpi prefabrica-

ți din beton armat cu secțiune în formă de T, așezați înclinat și betonați în fundații de tip pahar, iar pereții confecționați din dulapi (scînduri) prefabricați din beton armat, cu dimensiunile de 149 x 29 x 5 cm sprijiniți de stîlpi și așezați la o distanță de 150 cm, corespunzătoare axelor stîlpilor T. Acești dulapi au o secțiune triunghiulară, ceea ce asigură o bună etanșeizare a pereților la îmbinările orizontale ale dulapilor ce intră în componența pereților clădirii. Pentru o mai bună rigidizare, ultimii dulapi de la partea superioară a perețelui se fixează de stîlpi prin intermediul unor piese metalice speciale de îmbinare a șuruburilor. Inclinarea pardoselii asigură o pantă de scurgere de 2 la sută, iar la 2,50—3,00 m sînt prevăzute rosturi de dilatație. Lungimea totală a construcției este de 11,50—13,00 m, lățimea liberă (la fața in-

ÎN STUDIUL CERCETĂTORILOR

OI CARE REZISTĂ LA FRIG

Specialiști ai „Organizației de cercetări în domeniul creșterii animalelor” din Scoția, se străduiesc de mai mulți ani să obțină o rasă de oi rezistente la frig. Echipa de cercetători, care lucrează sub conducerea dr. John Slee, a abordat problema sub două unghiuri diferite. Oaia posedă două căi principale de apărare împotriva frigului. Una o constituie lîna, cealaltă — reacțiile fiziologice care dirijează producerea și utilizarea căldurii.

Unele rezultate au fost surprinzătoare. Studiile întreprinse au revelat de pildă că mielul care posedă blana cea mai deasă la naștere nu este neapărat acela care are cele mai multe șanse de a supraviețui; mielul cu blana medie este cel care se bucură în această condiție.

Pentru a studia rezistența la frig a animalelor, au fost expuse numeroase oi tunse, diferite ca vîrstă, sex și rasă, la un frig riguros, cu temperaturi coborînd pînă la -20°C în cursul unor perioade mai îndelungate și al unor perioade mai scurte. Rezistența la frig a fost calculată în funcție de numărul de ore necesare pentru ca temperatura animalelor să scadă cu 2°C.

S-a constatat astfel că la oaie nu există o rezistență tip la frig, unele dovedindu-se de zece ori mai rezistente decît altele. De asemenea, s-a observat că femelele rezistă mai bine ca berbecii și, ceea ce este destul de firesc, oaia bine hrănită rezistă mai bine ca cea subalimentată.

O constatare deosebit de interesantă este că oaia pare să poată, în anumite circumstanțe, să îmbunătățească funcționarea mecanismului său de producere a căldurii.

În cursul acestui an vor începe experimentele în aer liber. Se speră că se va putea ajunge la o rasă de oi care să utilizeze mai bine alimentele, rezervele și mobilizarea energiei proprii și care să posedă un sistem excelent de producere a căldurii și de reglare a temperaturii corporale.

AGRICULTURA PE GLOB

FIȘIER DOCUMENTAR

ALIMENTELE VIITORULUI

Datele statistice F.A.O. arată că în prezent asistăm la o adevărată explozie demografică. Dacă, la începutul secolului nostru, densitatea populației globului era evaluată la 11 locuitori pe kmp., în 1950 ea ajunsese la 16,4, pentru ca în 1964, cu cei 3 250 milioane de oameni, această densitate să ajungă la 21,5 locuitori pe kmp.

La ritmul de înmulțire din ultimul timp, se prevede ca în următorii 30 de ani cifra să se dubleze. Cu toată sporierea producției de alimente se apreciază că, în prezent, 70 la sută din populația globului este subnutrită.

Știința este totuși optimistă. Ritmul sporirii producției de alimente trebuie și poate fi accelerat pentru a satisface necesarul de alimente al populației. De aceea, una din problemele cele mai urgente de rezolvat ale epocii noastre este creșterea producției alimentare în așa fel încât ea să se tripleze până în anul 2000. Pentru a putea aprecia ce efort uriaș reprezintă aceasta, trebuie să arătăm că 2/3 din omenire trăiește în țări cu o agricultură și tehnică slab dezvoltate.

PEȘTELE — PÎINEA DE MIINE

Se știe că uscatul reprezintă abia 27 la sută din suprafața globului. Restul este apă. „Și tocmai aici crește pîinea noastră de miine“, afirmă cunoscutul prof. Kühnan. În prezent, peștele constituie numai 1 la sută din

hrana populației de pe glob, deși ar putea să furnizeze cel puțin jumătate din hrană. Chimistul danez Ehlers a reușit recent să obțină făină de pește fără miros. Cu această descoperire se speră să se pună la dispoziția consumatorilor un valoros înlocuitor al pîinii.

Aceasta presupune, însă, o exploatare rațională a peștelui. Va trebui, deci, să se ia măsuri pentru menținerea și înmulțirea numărului de pești. S-a întreprins ceva cu bune rezultate în acest sens și în nordul Atlanticului și Marea Nordului unde s-au construit primele imprejmuri sistematice și în care a fost depus puiet din specia Gadus morhua pe bancurile de nisip la mică adâncime lângă țarm. Aici, puietul s-a dezvoltat în condiții perfecte, ferit de orice pericol.

În răsăritul Asiei acest sistem de „pepiniere“ de pești a devenit o tradiție. În S.U.A. s-au făcut investiții mari pentru aplicarea planului „Fish Protein Concentrate“ (concentratele proteice din pește) care să pună în valoare, pe lângă cantitățile mari de pește, și alte resurse animale marine și în special ostreicultura.

UNT DIN ȚIȚEI

Cercetătorii francezi au studiat efectul unor bacterii asupra reziduurilor de la rafinarea țițeiului. Ei au tratat zeama din reziduuri de țiței cu vitamine și săruri minerale și au constatat că bac-

teriile au consumat amestecul cu o... poftă teribilă, transformând parafinele în albumină.

Date estimative au arătat că din reziduurile de la industria petrolului se pot obține anual 20 milioane tone de albumină superioară. De altfel, în prezent o astfel de albumină se folosește cu succes în hrana animalelor, suplimentând o bună parte din necerarea în proteină din rația acestora.

LAPTE DIN FĂINĂ DE PORUMB ȘI MEI

În America Centrală s-a pus la punct un produs numit icaparina, un praf alb bogat în albumină, produs din făină de porumb și mei, cu unele extracte din semințele de bumbac și diverse vitamine. Din acest praf amestecat cu apă se prepară o băutură de culoarea laptelui, hrănitoare și foarte ieftină, care ar putea ajunge o băutură apreciată și gustoasă. Nu același succes l-a avut un „lapte“ preparat în S.U.A. direct din plante care deși foarte hrănitor a fost refuzat de consumatori din cauza culorii verzui dată de clorofilă.

Acest episod a dovedit necesitatea de a învăța și obișnui oamenii cu alimentele noi. Rezistența față de acestea poate fi dăunătoare. De pildă, fetelor din Tailanda le este interzis să mănince ouă deși în această țară se constată carențe în albumine. Introducerea unor alimente noi nu înseamnă renunțarea la alimentele clasice și în special la cele de origine animală. „Renovarea“ și îmbogățirea regimului de nutriție al omului vor însemna, fără îndoială, imbinarea celor două tipuri de alimente, având un conținut foarte bogat, mult mai util omului pentru satisfacerea largă a necesităților sale vitale.

AGENDA

EDIȚIA DE TOAMNA A TÎRGULUI INTERNAȚIONAL DE LA LEIPZIG

La Leipzig s-a deschis Tîrgul internațional de toamnă. La deschidere au fost prezenți Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, Willi Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G., și alți conducători de partid și de stat.

Au fost de față Ion Cîmpeanu, adjunct al ministrului comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Victor Ionescu, președintele Camerei de comerț Nicolae Gheonea ambasadorul României în R. D. Germană.

La ediția din acest an a tîrgului, amenajat pe o suprafață de peste 200 000 metri pătrați, expun 6 500 de firme și întreprinderi din 55 de țări.

Pavilionul României ocupă o suprafață de 1 200 mp, dublă față de ediția din toamna anului 1968. Zece firme de comerț exterior expun produse chimice, mașini de prelucrare lemnului, mijloace de transport, mobilă, textile și altele.

PRIMUL TÎRG INTERNAȚIONAL DE CHIMIE

Simbătă a avut loc la Bratislava deschiderea oficială a primului tîrg internațional de chimie „Incheba '69“. La tîrg participă numeroase firme din Cehoslovacia și din alte 14 țări, printre care și România. Cu ocazia acestui tîrg, la Bratislava se desfășoară și congresul internațional cu tema: „Chimia în agricultură“, la care participă reprezentanți din 20 de țări.

Ferma agrozootehnică din Songrim (R. P. D. Coreeană) asigură pieții mari cantități de produse agroalimentare

NOTE DE DRUM DIN R. P. BULGARIA

FAIMA ORAȘULUI CU NOUĂ NUME

Industria chimică este una din cele mai dinamice ramuri ale economiei bulgare. Față de 1952, producția ei a crescut de 25 de ori. Reține, de asemenea, atenția că, de la 2,4 kg de îngrășăminte minerale în substanță activă folosite în 1950, în agricultura țării vecine s-a ajuns să se folosească, calculat pe hectarul lucrat, 74 kg în 1965, iar în 1969 se prevede să se utilizeze 153 kg. Anul trecut, producția de îngrășăminte azotoase ajunsese la 502 000 tone substanță activă, o mare parte din această cantitate fiind produsă de uzina din Stara-Zagora.

Poate că nicidecum, în cele două milenii de când frîntează — timp în care orașul a purtat opt nume (Beroe, Augusta Traiana, Vereea, Irinopolis, Burnigrad, Eschi Zagra, Eschi Zabrora, Jeleznia) actualul fiind al nouălea — Stara-Zagora n-a avut, de bună seamă, o așa faimă

ca acum, conferită de importanța economică pe care a căpătat-o prin ridicarea uzinei de îngrășăminte azotoase de aici.

„Istoria“ construcției acestei unități este vie în memoria tuturor lucrătorilor ei. Ne-a fost povestită de Ivan Iliev, șeful producției.

— Uzina noastră s-a ridicat în numai trei ani și patru luni.

Dacă inițial ea producea numai azotat de amoniu, ulterior aici, s-au construit secții pentru fabricația ureei sintetice, ultima dintre fabrici fiind cea de Caprolactamă — materie primă folosită pentru mase plastice.

Uzina se întinde pe 130 ha. și are peste 150 de secții. În halele sale s-au montat mai mult de 50 000 tone de utilaje, din care circa o treime sînt indigene. Iar pentru buna desfășurare a transporturilor au fost construite 14 km. de

Uzina de îngrășăminte azotoase din Stara-Zagora

cale ferată și 13 km. de drumuri asfaltate.

Ca materie primă, uzina folosește lignit (pentru producție și termocentrală) pe care-l primește (cite 7 000 tone în 24 de ore) din minele de la Marița-Est; apă — de la barajul „Gheorghe Dimitrov“ și azot — din... aer.

Gazdele ne-au invitat cu amabilitate să vizităm secțiile uzinei. Ghid ne-a, fost un tînăr, care ne-a dezvoltat marea sa pasiune în

orele libere: poezia. Nu numai s-o citească sau s-o recite. Era el însuși poet. Poate că tocmai datorită acestei sensibilități ne-a vorbit mai puțin despre tehnică și mai mult de oameni. De miile de muncitori ai uzinei, de cei ce s-au calificat la Combinatul din Dimitrovgrad și în străinătate (între care o parte și la noi, în România, la fabrica de îngrășăminte azotoase de la Piatra Neamț) despre cei ce deslușesc tainele meseriei la școala tehnică din oraș, școală ce a luat naștere odată cu uzina. Ne-a vorbit cu pasiune de cei ce lucrează atît în laboratorul central cit și în cele existente pe lângă fiecare secție în parte. Și, din toată această relatare, ca și din discuțiile avute cu muncitorii din uzină, am desprins pasiunea cu care toți muncesc pentru a da ogorurilor mai multă hrană necesară plantelor, pentru a rodi îmbelșugat. Am primit și noi în dar cite o pungă cu prețiosul îngrășămint, cu recomandarea: dizolvați azotatul de amoniu, cam o cutiuță de clăbrițuri în 10 litri de apă. Udați florile cu soluția respectivă și o să vedeți ce frumos o să crească. Și, într-adevăr, au crescut.

Em. ALBULESCU

INDIA

Semnificațiile unei reușite

Foamea bîntuie în mod endemic în unele regiuni ale lumii. Una din țările cele mai greu încercate este, desigur, India, unde acest flagel a secerat, din timp, zeci și sute de mii, chiar și milioane de vieți. 1769—1770, 1866, 1943, 1966, sînt ani negri înscrisi pentru totdeauna în tragica istorie a foamei.

În perioada 1951—1961, India era pe cale să câștige cursa dintre creșterea producției și cea a populației. Producția se ridicase cu circa 40 la sută (82 milioane tone de cereale și alte produse în 1961) în timp ce populația crescuse numai cu 21,5 la sută.

Dar, în anii 1961—1966 India a regresat în această privință, populația a crescut iar verifiginos, în timp ce producția bătea pasul pe loc. Totuși în această perioadă metodele aplicate în agricultură au înregistrat un progres uriaș. Eforturile s-au concentrat asupra problemelor — cheie ale agriculturii; irigațiile, fo-

losirea îngrășămintelor și a insecticidelor, varietatea mare de semințe de mare randament. Aceste măsuri au fost posibile datorită sporirii creditelor agricole și au fost aplicate cu precădere în regiunile cele mai susceptibile de a obține un progres. Astfel, 17 districte au primit investiții și cadre mai multe decît primeau de obicei, iar apoi aceste măsuri s-au extins și la alte regiuni. Metoda, care pare injustă din punct de vedere social, căci înseamnă practic „a da tot celor care posedă“ a fost totuși singura soluție, mai cu seamă pentru a asigura, cel puțin în anumite zone ale țării, rezerve utilizabile în anii grei. Dacă rezultatele nu s-au arătat decît parțial, aceasta se datorește faptului că o experiență cere mai mult timp pentru a rodi.

Profesorul Gilbert Etienne a publicat în „Far Eastern Economic Review“ un studiu asupra expe-

În anul agricol 1968/69, India a realizat o recoltă de cereale de 95 milioane de tone, ceea ce a reprezentat un record pentru această țară.

rientei sale în legătură cu un sat din statul indian Bihar pe care l-a vizitat în două rânduri. În acest sat, numit Pilkhi, unde poți admira un peisaj mirescit cu bambuși, palmieri și arbori de mango, animat de țipetele papagalilor, femei scheletice, îmbrăcate în sariurile lor cenușii și sobre, spuneau trecătorilor: „Vedeți, noi nu mai avem nimic în afară de o colibă mizerabilă și un metru pătrat de pămînt pe care să-l putem considera al nostru“.

Dar, în prezent, are loc un fenomen interesant. O serie de țărani au pornit o amplă acțiune de ridicare a fertilității pămîntului. Au început forarea unor puțuri pentru a obține apa necesară irigației pentru că au înșămîntat noi soiuri de orez, grâu și porumb care cereau apă mai multă decît aduc ploile anuale. În anul 1966 s-a introdus la Pilkhi un nou soi de orez mexican. Plantat pe o suprafață de două hectare, acest orez a dat recolte de 2,5—3 tone la hectar. Dacă rezultatele s-au putut ivi într-un sat sărac cum era Pilkhi, este de la sine înțeles că în regiuni mai bogate astfel de măsuri sînt și mai eficiente. În orice caz, experiența acestei umile localități este o bună măsură, semnificativă pentru creșterea producției agricole care a fost obținută în India.